Poštnina plačana v gotovini

CENA IZVODA 20 DIN

Polet

Leto XV. — Štev. 14 V Ljubljani, 5. aprila 1959

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 600-701/3-84 — Telefoni: uredništvo: 21-281 (ob nedeljah tudi 20-552 in 21-281 — uprava: 21-281 — letna naročnina 800 din, polletna 400 din

SKOK V POMLAD

Prva seja Komisije za telesno kulturo pri IS LRS

VELIKE NALOGE

* Ljubljana, 5. aprila. Včeraj je bila v poslopju Izvršnega sveta LRS prva seja komisije za telesno kulturo pri Izvršnem svetu LRS, ki jo je le-ta imenoval pred nedavnim. Komisijo sestavlja 18 članov, med drugimi predsednik tov. Mitja Ribičič, Leopold Krese, Jože Pavličič, Franček Mirtič, Tone Kropušek, dr. Milan Potočnik, Vlado Dernač, Niko Kavčič in drugi.

Dnevni red prve seje je bil dokaj obsežen, saj smo slišali razprave o vlogi komisije, o svetih za telesno kulturo pri občinah in okrajih, o izvajanju sklepov kongresa za telesno kulturo, o nabiralni akciji, mimo tega pa še o vrsti drugih manjših problemov.

Vsi člani komisije so se zedinili, da bo le-ta posvetovalni organ in ne državno-upravni. Komisija ne bo sprejemala raznih odlokov, ne bo prevzemala raznih upravnih funkcij niti ne bo odrejala. Telesna vzgoja je namreč pri nas na tako visoki stopnji, da so organizacije, ki se z njo ukvarjajo popolnoma sposobne voditi jo. Če bi komisija prevzemala funkcije teh organizacij bi samo dušila njih delo in iniciativo.

Seveda bo komisija razpravljala o najvažnejših problemih telesne vzgoje v Sloveniji in svetovala, kaj bi bilo treba storiti. Posredovala bo tudi pri državnih organih, da sprejmejo razne sklepe, kadar bo to potrebno. Naloge komisije bodo v koordiniranju dela med vsemi organizacijami, v skrbi za enotne smernice, seveda pa tudi v najtesnejšem stiku z zvezno komisijo za telesno kulturo ter republiškim Izvršnim svetom. Člani komisije so se tudi dogovorili, da se bodo sestajali najmanj vsak mesec, lahko pa bodo sklicali tudi izreden sestanek, če bo to potrebno.

Niko Kavčič je zatem prebral svoje poročilo o delu svetov za telesno vzgojo pri okrajih in občinah. Omejil se je samo na ljubljanski okraj in nam povedal nekaj zelo zanimivih številk. V vseh občinah ljubljanskega okraja že imajo svete ali komisije za telesno vzgojo, razen v Ivančni gorici, kjer tega organa nimajo. Najbolj delavni so bili v Trbovljah, ponekod pa so bili ti sveti samo na papirju in se skozi vse leto niso niti enkrat sestali. Izvedeli smo tudi, da je bilo lani iz povišanja davka na alkoholne pijače porabljenih za telesno vzgojo

(Nadaljevanje na 2. strani)

I. zvezna nogometna liga

V Zagrebu brez golov

Med tekmami I. zvezne lige je v današnjem kolu vladalo največje zanimanje za zagrebško srečanje med jesenskim prvakom Crveno zvezdo in domačim Dinamom. Zagrebški »plavi« so ves teden obljubljali, da bodo danes zmagali, pa tudi iz Beograda so prihajale vesti o resnih pripravah Crvene zvezde. Obe moštvi sta torej hoteli zmagati, vendar sta si danes po dokaj nervozni igri, polni napak, ki ni zadovoljila za Zagreb rekordnega števila gledalcev, razdelili točki. Kaže, da sta obe strani zadovoljni z doseženim rezultatom. Hajduk, ki je preteklo nedeljo v Skopju pokazal, kako mora zaigrati dobro moštvo, je danes v Sarajevu nenadoma razočaral. Železničar je glede na svoj položaj na lestvici zaigral tako, kot je treba in tako zamenjal (v svojo korist) z Veležem mesto na lestvici. Splitčanom je predla trda ves čas tekme, posebno v drugem polčasu. Lep dan je imela Vojvodina na domačem terenu, saj so se goli v njeno korist kar vrstili drug za drugim. Na Reki je Rijeka v ne posebno lepi tekmi premagala zadnjega na tabeli in se s to zmago spet pomaknila bliže k vrhu. Sobotni neodločen rezultat Partizana in Sarajeva je več škodil Partizanu kot koristil Sarajevu. Na koncu je omembe vredna še odločna zmaga Radničkega v Beogradu, po kateri je padel Velež za eno mesto na lestvici.

Vojvodina : Budućnost 5:0 (2:0)

Vojvodina je danes zaigrala kot v svojih najboljših dneh in je z lahkoto premagala Budućnost. Vojvodina je bila ves čas tekme boljše moštvo. Tudi Budućnost je lepo igrala, vendar so preveč kombinirali. Domači so dosegli prvi gol potem, ko je Rajkov podal Ivošu, ki je iz neposredne bližine zadel mrežo. Drugi in tretji gol je dosegel zelo razpoloženi Bena, četrti in peti gol pa Rajkov, ki je sploh pogosto streljal.

Dinamo : Crvena zvezda 0:0

Dinamo: Irović, Šikić, Marković, Santek, Crnković, Perušić, Režek, Lipošinović, Jerković, Matuš, Gašpert.

Crvena zvezda: Beara, Durković, Zeković, Borozan, Spajić, Tasić, Rudinski, Sekularac, Popović, Maravić, Postić (Stipić).

Tekmo je sodil Erlich iz Ljubljane. Gledalcev 40.000.

Obe moštvi sta delali napake, tako da tekma ni zadovoljila rekordnega števila gledalcev. Igralci so bili ostri, včasih tudi čez mejo dovoljenega. Prvi polčas je bil v premoči Dinamo, vendar slab napad ni znal doseči gola. V drugem polčasu je imel Dinamo še večjo premoč, in kot prej, tudi v drugem polčasu napad ni mogel doseči gola. Neodločen rezultat je kljub premoči Dinama realen.

(Nadaljevanje na 8. strani)

LESTVICA II. ZVEZNE LIGE

Sloboda	14	9	2	3	29:11	20
Split	13	7	2	4	29:21	16
Lokomotiva	13	7	2	4	26:20	16
Borac	14	6	3	5	22:16	15
Zagreb	13	6	2	5	24:23	14
Elektrostroj	14	4	7	3	20:27	14
Trešnjevka	14	5	3	6	18:20	13
Šibenik	44	4	5	5	20:24	13
Proleter	14	4	4	6	27:31	12
Odred	13	3	3	7	13:21	9
Borovo	14	4	1	9	19:33	9

LESTVICA I. ZVEZNE LIGE

Crvena zvezda	15	10	1	4	34:14	21
Vojvodina	15	9	1	5	29:15	19
Partizan	15	7	3	5	24:25	17
Hajduk	15	6	4	5	21:22	16
Rijeka	15	6	4	5	21:22	16
Dinamo	15	6	3	6	19:17	15
Radnički	15	7	1	7	27:20	15
Budućnost	15	5	4	6	16:28	14
Železničar	15	6	1	8	20:19	13
Velež	15	6	1	8	19:27	13
Sarajevo	15	4	4	7	12:20	12
Vardar	15	4	1	10	14:27	9

II. Zvezna nogometna liga

Na dnu je kritično...

Usoden poraz Lokomotive - Odred klonil v drugem polčasu

Današnje kolo II. zvezne lige spet ni minilo brez presenečenj. Kdo bi si mislil, da bo kandidat za prvo mesto, Lokomotiva, sredi Zagreba izgubila z visokim rezultatom 5:1. Banjaluški Borac je zaigral z neverjetnim poletom in tako odvzel Lokomotivi točke, ki bi ji bile nadvse potrebne za osvojitev prvenstva. Najbrž se ne motimo, če mislimo, da je bil ta poraz za Lokomotivo prav usoden.

Za nas sta najbolj zanimiva rezultata iz Borovega in Tuzle. V nevarni dirki, kdo se bo prej odlepil iz dna tabele, je bilo Borovo tokrat uspešnejše. S tem se je Borovo tako približalo Odredu, da ga loči od njega samo še slabša razlika v golih.

Prihodnjo nedeljo se bo Odredova enajstorica pomerila z Elektrostrojem in najbrž ji ne bo na svojem igrišču posebno težko doseči dober rezultat.

SLOBODA : ODRED 3:1 (2:0)

Tuzla, 5. apr. Za gostovanje Odreda v Tuzli je vladalo precejšnje zanimanje, zakaj uspehi ljubljanske enajstorice v prejšnjih kolih so kar malo prestrašili prijatelje nogometa v Tuzli. Tako se je zbralo ob igrišču kakih 7000 gledalcev. Skupaj s sodnikom Taslidžićem iz Osijeka sta pritekli na igrišče moštvi v naslednjih postavah:

Odred: Mozetič, Medved, Pirc, Gruden, Berginc, Limo, Virant, Rašković, Hočevar, Velkavrh, Plastić.

Sloboda: Hajrović, Lazić, Radović, Rustić, Petković, Stipić, Čukčeras (Bevanda), Radić, Podvalej, Panić, Marković.

V prvih 10 minutah je Sloboda močno napadla Odredova vrata, vendar je Odred že po tem začetnem pritisku postal enakovredno

(Nadaljevanje na 8. strani)

Več kot fantastično...

Long kontra O'Brien - 20 m za šalo

20 metrov. Pred 20 leti popolna utopija za metalce krogle in njihove trenerje. Pred 10 leti še vedno samo sanje. In danes? Danes je znamka 20 m v metu krogle konkretni cilj dvojice metalcev.

Govoriti hočemo sicer v novi zvezdi Dallasu Longu, vendar moramo istočasno često omenjati tudi Parryja O'Briena, zakaj Longov napredek je nerazdružljivo vezan s svetovnim rekorderjem. Da ne bo pomote — svetovna rekorderja sta sedaj oba, saj je nedavno Long izenačil rekord z 19.25 m.

Ce bi hoteli Longov dosežek opisati z eno besedo, potem bi vsekakor najbolj ustrezal izraz »fantastično«. Povedati moramo takoj, čemu takšen poudarek. Long je namreč star šele 18 let in pol, to se pravi, da je za metalca izredno mlad. O'Brien je svojih 19.25 m dosegel na primer pri 26 letih.

Najprej neroden — potem pa...

Dallas Long je »nastopil« 13. junija 1940 v Pine Bluffu v Arkansasu. Že kot deček je bil močan, pa tudi neroden. V šoli se je srečal s športom in tudi z atletiko. Vsestransko udejstvovanje je iz velikega in težkega fanta napravilo atleta fantastičnih možnosti. Prve rezultate je zabeležil leta 1955, ko je metal mladinsko kroglo (v ZDA uporabljajo v srednjih šolah 5.44 kg težko orodje) še skromnih 12.80 m. Nato je rezultat poskočil na 17.27, na 18.72 in na 21.33 m, kar je bil že rekord za mladinsko kroglo. Zadnja znamka ni stara, saj jo je dosegel šele lani.

Končal je srednjo šolo v Phoenixu in

(Nadaljevanje na 2. strani)

Slovenska conska nogometna liga

Sodniki - slaba stran

Značilnost XV. kola slovenske nogometne lige je ta, da je večina točk ostala na domačih igriščih. V petih srečanjih so namreč domača moštva pobrala ves izkupiček, le v Izoli je Mariboru uspelo zmagati. Sicer pa nam poročajo naši dopisniki, da je žalostno ogledalo današnjega kola zelo slabo sojenje sodnikov. Posebno na tekmi v Mariboru med Barnikom in Kladivarjem, kjer je sodnik dosodil kar štiri enajstmetrovke, menda ni bil kos svoji nalogi. Zadovoljni niso bili tudi v Izoli, prav tako ne na stadionu v Šiški in še drugod. Da, tudi te slabosti bo treba čimprej odpraviti.

Ljubljana : Sobota 5:1 (2:1)

Ljubljana, 5. aprila. Nekdo od gledalcev nam je ob koncu tekme dejal: »Ljubljančani imajo res srečo, saj že nekaj tednov gledajo lep nogomet«. Ni se zmotil, saj smo bili tudi danes priče izredno lepi igri Ljubljane, ki je navdušila okoli 1800 gledalcev, kar je za tekmo conske lige v Ljubljani gotovo rekord.

Sobota: Djurinek (Morčič), Šarotar (Rantoša), Babič, Dozet, Skalar, Norčič, Sečko, Erjavec, Klanjšček (Šarotar), Potočnik, Matjašec.

Ljubljana: Istenič, Kožuh, Zorko, Nikić, Djukić, Bogataj, Bjelič, Erzar, Brezigar, Prelovič (Stojanović), Haneman.

Sodnik: Konič iz Kranja, strelci: Brezigar v 9., 62., Haneman v 51., Stojanović v 66. ter Rantoš v 42. (avtogol) za Ljubljano, Erjavec v 40. minuti za Soboto.

Sobota je pritekla na igrišče brez svojega najnevarnejšega napadalca Mavčeca, kar je že pomenilo veliko prednost za Ljubljano. Kljub temu so igralci Sobote v rdeče-belih dresih takoj močno napadli, vendar je trajal ta njihov pritisk komaj kakih 5 minut. Nevarnosti za zadetek ni bilo, zakaj vratar Istenič se je prvič dotaknil žoge šele v osmi minuti. Takrat je brcnil žogo globoko v polje, nekdo od igralcev Ljubljane jo je še podaljšal, na noge jo je dobil Brezigar in se spustil v dir po desnem krilu. Vsi so pričakovali, da bo podal žogo v sredino, vendar se je Brezigar odločil za oster strel, ki je nepričakovano obsedel v mreži. Vratar Djurinek ni niti poizkušal braniti. Menda je ta zadetek vplival nanj zelo slabo, saj je od tega trenutka dalje branil zelo negotovo ter je spuščal iz rok tudi najlažje žoge. V 40. minuti so Sobočani izenačili prav tako nepričakovano, kot so Ljubljančani dosegli prvi gol. Na streljano žogo je skočil Istenič, vendar jo je izpustil iz rok, kar je izkoristil Erjavec in izenačil na 1:1. Igralci Murske Sobote so se še objemali od veselja, ko je sodnik znova pokazal na belo točko v sredini. Ljubljančani so namreč takoj napadli in videli smo gnečo pred vrati Sobote. Žogo sta hotela odbiti vratar in branilec Rantoš, vmes pa se je vpletel Haneman. Rantoš je žogo brcnil tako nesrečno, da je obsedela v lastni mreži. Tik pred zaključkom polčasa so imeli Ljubljančani še eno priložnost, ko je Haneman ukanil vratarja z visoko žogo, vendar je le-ta zadela prečko.

Že prve minute drugega polčasa so pokazale, da je premoč še bolj na strani Ljubljane. Najprej je Haneman že v 51. minuti z rahlim strelom dosegel tretji gol, kateremu je spet botroval nesrečni vratar, ki je žogo izpustil iz rok. Najlepši gol tekme je dosegel Brezigar v 62. minuti, ko je s kakih 18 m poslal močan strel v desni zgornji kot. Zmago je potrdil v 66. minuti še Stojanović, ki je popolnoma zapečatil usodo Sobote.

Ljubljane že dolgo nismo videli igrati tako lepo in učinkovito. Najboljši igralec je bil Brezigar. Za goste bi lahko rekli, da so začeli z veliko voljo, vendar je glavni krivec njihovega visokega poraza vsekakor vratar. Prav gotovo so precej

(Nadaljevanje na 8. strani)

Sestanek pripravija nega odbora z organizacijami

III. PARTIZANSKI POHOD „OB ŽICI OKUPIRANE LJUBLJANE"

Nad Ljubljano letala in padalci!

Priprave so v polnem teku ■ Udeležba tekmovalcev še enkrat večja, kot lani ■ Proslave že v soboto 9. maja

Le dober mesec nas še loči od tradi-cionalne manifestacije naših političnih, družbenih in telesnovzgojnih organizacij — od »Partizanskega pohoda ob žici okupirane Ljubljane 1959« in že dobivamo poročila o živahnih pripravah na terenu, hkrati pa je Odbor za organizacijo tega pohoda začel dobivati številne prijave tekmovalnih ekip.

V petek je bil v Klubu poslancev sestanek odbora z zastopniki republiških organizacij, ki bodo nosile glavno breme pri organizaciji prireditve, naj si bo že sedaj (propaganda v svojih osnovnih organizacijah in zbiranje prijav) ali pa na sam dan prireditve. Navzoči so bili zastopniki Gasilske zveze, predvojaške vzgoje in Strelske zveze, Letalske, Sportne, Planinske, Taborniške, Počitniške zveze, CK LMS, Rdečega križa, Ljudske tehnike, Republiškega sveta ZSJ, Zveze študentske mladine in drugih organizacij. Povedali so mnogo novega o pripravah.

■ PRIJAVE — Največje število ekip namerava poslati v borbo Zveza »Partizan« Slovenije (300), Predvojaška vzgoja okrog 80, Strelska zveza 60 moških in 10 žesnkih, večje število ekip tudi Planinska zveza, gasilci 8 ekip, letalci 4 padalske in 7 zemeljskih ekip, Počitniška zveza samo iz Ljubljane 5 ekip, mnogo pa še iz drugih krajev.

■ PRENOČIŠČA IN PREHRANA — Večina organizacij je prevzela skrb za prenočišče in prehrano svojih tekmovalcev na svoje breme, kar bo Odboru seveda v veliko olajšanje. To pa zaradi tega, ker bo treba še poskrbeti za različne druge ekipe.

■ PROGRAM — Poročali smo že o odkritju dveh spomenikov — na Celovški in Tržaški cesti. Proslave in slovesno odkrije bodo organizirale terenske organizacije ZB že v soboto, 9. maja popoldne. V nedeljo zjutraj ob 5. uri bodo godbe naredile obhod z budnicami, 10 topov pa bo izstrelilo salvo v čast prireditve. Ob 6. uri bo na Trgu revolucije slovesen začetek, nakar bodo tekmovalce prepeljali z avtobusi na start v Tolstojevi ulici. Sicer pa bodo o tem izdana še posebej tehnična navodila. Slovesna razdelitev nagrad in razglasitev rezultatov pa bo na Trgu revolucije ob 18. uri.

■ CVETJE NA LJUBLJANO

Presenetljivo dobro so se na pohod pripravili pri Letalski zvezi Slovenije. Zjutraj pred startom se bodo spustile na zemljo 4 ekipe padalcev, ki bodo nato odšle na tekmovalno progo. Ob prihodu tekmovalnih ekip na cilj na Trg revolucije bodo nad Ljubljano krožila letala in bodo metala na prihajajoče tekmovalce cvetje. Skratka, letalcem moramo za tako skrbno pripravo res čestitati.

■ ZNANI ATLETI V REPREZENTANCAH

Po doslej znanih prijavah bo zlasti zanimiva tekma med mestnimi reprezentancami, ki jih bodo sestavljali najboljši atleti in smučarji. *Celjane* bodo zastopali *Vipotnik, Naraks, Gajšek, Male* in *Vuković* (rezervi *Verk* in *Krumperger*) ter *Slamnikova, Belajeva, Grabarjeva, Kamenikova, Tovornikova* in *Gašparutova*. Pričakujemo nastop *Beograda* in *Zagreba*, sklenjeno pa je bilo, da bo tudi *Ljubljano* zastopala posebna reprezentanca, ki jo bodo po vsej verjetnosti sestavljali smučarji Enotnosti ter atleti Ljubljane.

Posebej naj omenimo, da se je že prijavila ekipa ZB iz Raven na čelu z direktorjem Železarne tov. Klančnikom. Le-ta nam je omenil, da bodo iz Raven bržkone poslali tudi ekipo za nastop v konkurenci mestnih reprezentanc. Sestavljali jo bodo najboljši ravenski smučarji-tekači.

In sicer? Na Resljevi cesti 9 je zelo živahno. Težko je »ujeti« telefonski razgovor s številko 31-053, kajti 10. maj se bliža s hitrimi koraki . . .

T. B.

VELIKE NALOGE

(Nadaljevanje s 1. strani)

v ljubljanskem okraju 43 milijonov dinarjev, letos pa bo na voljo skoraj 70 milijonov. O vseh teh sredstvih so razpravljali tudi na zborih volivcev, kar velja še posebej ugodno oceniti. Največji problem s katerim se bavijo sveti in komisije za telesno vzgojo so nedvomno objekti in kadri. V ljubljanskem okraju je n. pr. 299 šol, le 38 od teh pa ima svoje telovadnice. Računica nam pove, da pride na eno telovadnico skoraj 2000 dijakov. Nič bolje ni s kadri, kajti za 71.851 dijakov, kolikor jih je v tem okraju, je na voljo samo 115 učiteljev in profesorjev za telesno vzgojo. Vrh tega je večina teh skoncentrirana v samem mestu Ljubljani. Z drugimi besedami, en profesor ali učitelj ima na skrbi nad 600 dijakov.

Jože Pavličič in Leopold Krese sta podala kratko analizo dela po kongresu. Oba sta ugotovila, da je napredek viden. Povsod se ustanavljajo občinske zveze za telesno vzgojo in koordinacijski odbori. Kmečke mladine je vedno več v raznih telesnovzgojnih organizacijah. V kolektivih je vedno večje zanimanje za telesno vzgojo. Dobrih strani torej ne manjka, problemov in težav pa je kljub temu še vedno dovolj. Urediti bi bilo treba tekmovalne sisteme, vzgojiti čimveč kadra in posebno pozornost posvetiti šolam. Tov. Krese je predlagal, naj bi ustanovili posebne centre za vzgojo kadrov, kajti le tako bo mogoče dobiti dovolj predavateljev in vseh potrebnih rekvizitov, ki so na takih tečajih nujni. Razdrobljeni tečaji po raznih krajih ne bodo prinesli pravega uspeha. Mimo tega je tov. Krese tudi predlagal naj bi pričeli resno misliti na gradnjo nekaterih objektov, v prvi vrsti na umetna drsališča v Ljubljani, Mariboru in Celju, na zimski bazen v Ljubljani in na košarkarska igrišča, ki bi bila sposobna za kvalitetna tekmovanja.

Tov. Dernač je na koncu podal še kratko poročilo o poteku nabiralne akcije, zatem pa so se člani komisije zedinili, da bodo na prihodnji seji razpravljali o najvažnejšem problemu — o telesni vzgoji v šolah ter o Višji šoli za telesno vzgojo. Sklenili so tudi, da bodo priporočili Izvršnemu svetu naj pošlje posebno pismo vsem okrajnim in občinskim LO, naj posvete telesni vzgoji na svojem področju čimveč pozornosti in skrbi.

Janez Šumi

Imeti nogo v mavcu prav gotovo ni prijetna stvar. Tudi Janezu Šumiju ni ušla ta precej pogosta smučarska nevšečnost. Tik pred najpomembnejšim domačim tekmovanjem na Popovi Šapki si je namreč zlomil nogo in tako seveda ni mogel startati, čeprav se je za letošnje državno prvenstvo tako skrbno in sistematično pripravil, kot prav gotovo doslej še za nobeno sezono. Da bi igral na snežnih poljanah, kot je sicer, prvo violino na državnem prvenstvu, so nedvomno pričali številni lepi uspehi v tujini, ki jih je pred tem dosegel. Nastopi in treningi v inozemstvu so res najbolj pripo-

mogli, da se je letos prerinil med vodilne jugoslovanske alpske vozače ter da ga upravičeno štejemo za enega od glavnih olimpijskih kandidatov za Squaw Valley.

Načrti za bodoče? Na olimpijske igre bolj malo misli, ker ne ve, koliko bo šlo tja sploh Jugoslovanov. Kljub temu pa trdi, da se bo pred sezono, tako kot lani ali pa še bolje, pripravil za prihodnjo sezono in da bo na bodočem državnem prvenstvu dosegel to, kar mu je letos ušlo zaradi neljube poškodbe.

Sicer pa, kdor je tekmovalec, mora biti borben in vztrajen — prav takšen pa je naš kranjski Janez.

Med svoje največje uspehe pa šteje prvo mesto na letošnjem republiškem prvenstvu v Ravnah in uspeh v Garmischu, kjer je bil v kombinaciji med Jugoslovani najboljši.

Letošnja sezona je bila osma, odkar tekmuje. V tem času je doživel že vrsto veselih in tudi bridkih dogodivščin, pa tudi lepih uspehov ni bilo malo. Kar petkrat je bil namreč mladinski republiški prvak.

Po poklicu je ta 24-letni smučar kranjskega Triglava elektromonter pri Elektrotehničnem podjetju v Kranju. Sam pravi, da je z delom precej obremenjen in tudi z dopusti je bolj težko, tako da mora res dobro premisliti, kako bo izkoristil čas, ki mu preostaja za smučanje. Prav gotovo bi ob boljših pogojih letos še bolj zablestel.

Po povratku iz Belgije

O turnirju v Liegeu, ki so se ga udeležili košarkarji Olimpije hkrati s prvo petorko Ljubljane, pišemo na drugem mestu. V uredništvu pa se je oglasil košarkar »Ljubljane« Kumer, ki je povedal za naše bralce nekaj posebnosti.

1. »Kakšen je bil sprejem in gostoljubnost prirediteljev? Kdo je nastopal na turnirju?«

Liege, veliko indusirijsko mesto Belgije, je sprejel Ljubljančane v goste izredno prisrčno. Gostoljubnost in odkrite simpatije do jugoslovanskih igralcev so se kazale na košarkarskem igrišču, ki je bilo vse tri dni zasedeno do zadnjega kotička od navdušenih gledalcev, na uradnem sprejemu pri županu mesta in kjerkoli smo se pojavili.

Turnirja so se udeležili ekipa AZS iz Varšave, prvak Belgije Antwerpen, Olimpija in pokrajinska reprezentanca Liegea, ki je nastopila pod imenom prireditelja CC Mose.

2. »Ali so domači prvaki zasluženo zmagali?«

Rezultati zgovorno pričajo o enakovrednosti vseh ekip, ki pa so se v slogu igre bistveno razlikovale. Medtem ko so prvaki Belgije uprizarjali ves čas vsake tekme bliskovite protinapade, ki so jih tudi uspešno zaključevali, so poljski košarkarji igrali značilno vzhodnjaško košarko z 2 visokimi centroma. Pri tem so se nadejali uspeha pri metih iz daljave, kar pa jim je ravno v finalni tekmi povsem odpovedalo, tako da so jih hitri Belgijci dobesedno pregazili.

3. »Kakšna je bila kvaliteta moštev in kakšen način igre?«

Ljubljančani in domača Mose so izbrali nekako »zlato« sredino med tema dvema sistemoma igre. Igralcem obeh moštev pa se je poznala nevigranost. Nas je v precejšnji meri »prekucnil« oster spomladanski zrak zakaj nastopili smo prvič v letošnji sezoni na prostem. Domači sodniki so bili seveda spet vprašanje zase. Belgijskim košarkarjem so dovoljevali kar preveč »borbenosti«. Tako se je od naših v tej sredini zares obnesel edino robustni Čretnik, ki je z izredno dobro realizacijo osebnih metov (z 84 % izkoriščenih osebnih metov je bil na turnirju drugi) držal v šahu skoraj do konca tekme belgijske prvake. Najlepša je bila pravzaprav tekma med poljsko ekipo in AZS in Olimpijo. V ilustracijo kvalitete poljskih košarkarjev naj navedem samo to, da so premagali nedavno tega ekipo Zadra, ki je gostovala na Poljskem s skoraj 30 točkami razlike, in izgubili z evropskim prvakom Rigo šele v zadnji sekundi za 1 koš.

4. »Bo ta nastop pred prvenstvom za igralce koristen?«

Na splošno lahko rečemo, da je ta turnir našim igralcem nedvomno zelo koristil. Za nas je bil to, kot rečeno, prvi resnejši nastop na prostem in je dobro služil kot priprava na prvenstvo v zvezni ligi.

Rezultati: BBC Antwerpen : Ljubljana 48:41 (17:14), AZS : Mosa 37:34 (24:15), Mosa : Antwerpen 58:63 (21:34), Ljubljana : AZS 57:62 (26:32), Ljubljana : Mosa 52:45 (27:16) in AZS : Antwerpen 47:62 (25:43).

Skupščina Rokometne zveze Slovenije

Čim bliže terenu in množicam!

LJUBLJANA, 5. APRILA. Čeprav je Rokometna zveza Slovenije povabila na svojo današnjo skuščino več kot 30 predstavnikov raznih organizacij, se tega zbora ni udeležil niti en gost.

Naši rokometaši zaslužijo vsekakor več pozornosti. Po napotkih kongresa za telesno kulturo bo namreč osnova za njihovo nadaljnje delo množičnost. Skušali bodo rokomet še bolj približati terenu, čeprav jim je to že v precejšnji meri uspelo.

Rokometne podzveze so storile svojo dolžnost, vendar pa bo treba v novih okoliščinah poiskati novo organizacijsko obliko. Rokometne podzveze se bodo preimenovale v **Okrajne rokometne odbore.** Seveda pa s tem še ne bo storjenega nič novega, saj so večino dela že opravili. Korak naprej pa bodo storili, tudi z ustanovitvijo **rokometnih centrov,** ki naj bi zajemali po dve ali več občin. V Sloveniji bi na ta način imeli osem Okrajnih odborov s 25 centri. Na ta način bo mogoče vključiti v tekmovanje vse šolske aktive, enote JLA in ostale aktive, ki nimajo finančnih sredstev, radi pa bi tekmovali.

S tako ureditvijo rokometne organizacije bo operativna funkcija Zveze počasi zamrla, slednja pa bo imela s tem več možnosti skrbeti za pravilne smernice rokometa.

Čeprav je bilo na skupščini Rokometne zveze Jugoslavije sklenjeno, naj vse republiške lige odpadejo, ker bo Jugoslavija razdeljena na 16 con, je današnja skupščina sprejela sklep, naj bi predstavljala vsa Slovenija le eno cono. Slovenski rokometaši bodo s tem prikrajšani, saj bodo imeli ob zaključku tekmovanja namesto treh le enega predsatvnika v kvalifikacijskih tekmah za zvezno ligo. Vendar bi razdelitev Slovenije na cone pomenila občutno nazadovanje v kvaliteti. Možnosti za tekmovanje manj kvalitetnih ekip pa bo z ustanovitvijo rokometnih odborov in centrov več kot dovolj. V novi upravni odbor je bilo izvoljenih 27 članov.

Diopter (trikrat) in Br. Ivanuš

Ob koncu tedna je bilo zaključeno ligaško strelsko tekmovanje z zračno puško v ljubljanskem okraju. Pripomniti moramo, da je bila letos udeležba mnogo večja, kot lani, saj je sodelovalo 45 družin (lani le 19) s 45 članskimi, 9 ženskimi, 13 mladinskimi in 7 pioirskimi ekipami. Ekipe so tekmovale najprej v conah, nato pa za prvenstvo okraja. Zanimivo je povedati, da so v okrajnem tekmovanju nekatere ekipe presenetile, kar velja zlasti za žensko ekipo Br. Ivanuša. Le-ta je prehitela svoje vrstnice iz Olimpije in Dioptra ter postala okrajni prvak. Precej trda borba je bila tudi med članskimi in mladinskimi ekipami, kjer so se članom in mladincem Dioptra za petami uvrstili člani R. Skapina in mladinci Vide Pregarc, nasprotno pa niso imeli pionirji Dioptra nobene prave konkurence. Tako je osvojila SD Diopter tri naslove okrajnih prvakov, Br. Ivanuš pa enega. Vse zmagovalne ekipe bodo sodelovale v republiškem finalu, ki bo izveden do konca prihodnjega tedna.

Rezultati — člani: Diopter 2580 krogov, R. Skapin 2517, Tabor-Ježica 2514, Krašna Ciril 2513, Stol-Kamnik 2508, **članice:** Br. Ivanuš 814, Olimpija 797, Krašna Ciril 785, Diopter 778, R. Skapin 753, **mladinci:** Diopter 1321, V. Pregarc 1305, Olimpija 1262, O. Kovačič 1262, Litostroj 1213, **pionirji:** Diopter 1497, Meteor 1235, Krašna Ciril 1163.

ŽTAK LJUBLJANA - 14 ekip!

ŽTAK LJUBLJANA 14 EKIP . . .!

V petek so imeli člani ŽATK Ljubljana svoj prvi letošnji množični sestanek, ki se ga je udeležilo okrog 150 pripadnikov vseh klubskih sekcij. Vodstvo kluba je sklicalo ta zbor iz več razlogov, med katerimi je brez dvoma najpomembnejši ta, da grozi temu, v okviru ŽSD Ljubljana najdelavnejšemu in najkvalitetnejšemu klubu deložacija iz dosedanjih prostorov v Direkciji železnic v Pražakovi ulici.

Prav zaradi tega je klub povabil na sestanek tudi predstavnike okrajnih in republiških športnih forumov, da bi jim prikazal ta grozeči problem, ki lahko povzroči težke posledice, morda celo prenehanje delovanja. Žal se povabljeni sestanka niso udeležili.

■ *Na dnevnem redu so obravnavali tudi vprašanja nastopov ob letošnji proslavi 40-letnice ZKJ in Dneva železničarjev, kot posebna točka pa je bila udeležba aktivnega članstva na »Partizanskem pohodu ob žici okupirane Ljubljane«. Povedati moramo, da so pripadniki vseh sekcij na tem sestanku prav živahno posegali v razpravo in sklenili, da bodo organizirali več nastopov v čast 40-letnice, med najpomembnejše pa sodi vsekakor centralna prireditev 15. aprila na Gospodarskem razstavišču. Tu bodo nastopili judoisti, dvigalci, boksarji in rokoborci, k sodelovanju pa so povabili še jazz-orkester SKUD »Tine Rožanc« in nekatere soliste RTV Ljubljana. Prireditev bo ta dan dvakrat z brezplačnim vstopom, namenjena pa je vajeniški in srednješolski mladini.*

■ *In »Pohod«? Judoisti in dvigalci so najavili po 4 ekipe, boksarji 3, rokoborci 2, klubski funkcionarji pa se bodo udeležili tega pohoda z eno ekipo. To je pač edinstven primer v okviru naših športnih organizacij in zasluži vso pozornost, vredno pa bi ga bilo posnemati.*

Sestanek je bil torej zelo ploden, škoda pa bi bilo, če ne bi odgovorni činitelji temu prizadevnemu klubu priskočili na pomoč pri reševanju problema glede prepotrebnih prostorov!

—dl.

Vso pozornost pripravam

Kranjska gora, 5. aprila. VŠTV je pripravila v Kranjski gori dvodnevno posvetovanje smučarskih strokovnjakov, ki ga je vodil prof. Lenart, udeležili so se ga še prof. Ulaga, prof. Pediček in strokovnjaki za posamezne smučarske discipline Tone Pogačnik, Knific, Šober, Finžgar, Klančnik, Zalokar, Šramel, Legat, dr. Dečman. V predavanjih so predelali načine treninga in priprav. Med drugim so sprejeli sklep, da naj se začne sistematični letni trening, v katerega naj bi bili vključeni ne le olimpijski kandidati, marveč tudi drugi tekmovalci. Prvi seminar za instruktorje in trenerje vseh disciplin bo že v maju na Triglavu.

Na posvetovanju v Kranjski gori so med drugim govorili tudi o nujnosti gradnje skakalnice z umetno maso in skakalnice na Velem polju. Sklenili so, naj bi priprave za skakalce potekale tako, da bi lahko v januarju že tekmovali na skakalnih tekmah.

Rakek odlično

Ljubljana, 5. marca — Tudi včeraj in danes je bilo v Ljubljani prvenstvo zahodne conske kegljaške lige. Včeraj sta se najprej srečali ekipi Poštarja in Invalida iz Ljubljane, danes dopoldne Rakek in Partizan iz Trbovelj, popoldne pa Primorje iz Ajdovščine in Enotnost iz Novega mesta. Med vsemi se je najbolje odrezal Rakek, ki je dosegel 4799 kegljev in premagal Partizana (4549). Najboljša pri Rakeku sta bila Grom z 841 in Domicelj z 825, pri Partizanu pa Štravs z 807 keglji.

Slabša rezultata sta dosegli ekipi Poštarja in Invalida, pri čemer je zmagal Poštar s 4459:4450. Najboljši pri Poštarju je bil Stanek z 814 keglji.

ZUPANČIČEVA ČETRTA V ABETONU

Abetone, 5. aprila. — Na mednarodnem smučarskem tekmovanju za »Pokal Foemina« je jugoslovanska smučarka Slavica Zupančičeva v smuku zasedla četrto mesto s časom 1:10.9. Zmagala je Avstrijka Helga Hanel s časom 1:09,6. Druga jugoslovanska predstavnica Maja Rutar se je uvrstila na deseto mesto s časom 1:12,4. Proga je bila dolga 1500 metrov in je imela 350 metrov višinske razlike.

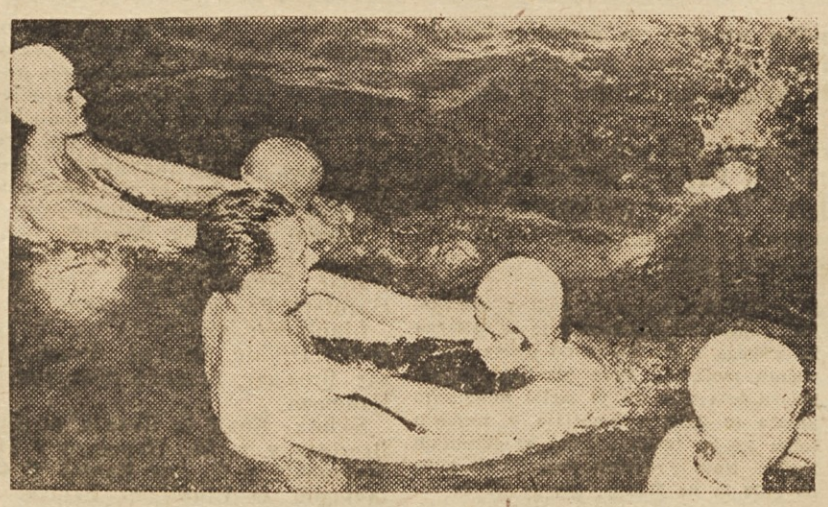

Pred kratkim se je v Ljubljani pričel republiški tečaj za vodnike plavanja v partizanskih društvih. V petek je bil 12-dnevni tečaj, ki ga je priredila Zveza »Partizan« Slovenije v zimskem kopališču Ilirije, zaključen z izpiti in novi vodniki plavanja so odšli v svoja društva, da bodo tam razvijali to lepo, zdravo in koristno športno panogo.

Smrt je bila na nebu...

REPORTAŽA O CHARLESU YEAGERJU-»CHUCKU«, KI JE BIL DOLGA LETA LETALSKI POVELJNIK, PA TUDI ŠPORTU NI OBRNIL HRBTA

Letalo »Liberator« ob napadu na neko rafinerijo olja, ki so jo zadetki bomb ovili v gost, črn dim. Veliki štirimotorniki so se morali pogosto spustiti z višav čisto nizko nad zemljo, da bi bili zadetki čim točnejši. Pod zaščito zemlje so bili tudi najbolj varni pred sovražnikovimi lovci in protiletalskimi topovi

Mimo mene je padla v globino, proti meglenim barvam in nejasnim obrisom dežele, »Trdnjava«. Skoraj ni zaslužila več tega imena — le orjaški trup je kot po nevidni žici drsel navpično v globino in za njim se je razbohotila dolga vlečka črnega dima in ostala negibna kot naslikana na nebo. Kril ni bilo videti nikjer in nobenega padala — kot pošasten meteor iz vesolja se je mrtvo letalo pojavilo z neba nad nami in se prav tako potopilo v megličasto globino.

»Više, fantje! Više!«

Ob kriku sem se zdrznil, ko da bi me kdo nahrulil, pa sem tulil jaz sam, da bi se 345. dvignila v nebo nad nami, kjer so bili menda »Veliki fantje« (štirimotorni bombniki) v hudi stiski.

Nosovi naših »Mustangov« so se še bolj strmo zarinili v modrino, da bi se 6000 metrov visoko srečali z rumenokljunimi Messerschmitti 109. Še ena »Trdnjava« se je iz srebrne igračke spremnila v tulečo in plamenečo pošast in ob naši desni izginila proti trdi zemlji. Še tisoč metrov — prepozni bomo.

Danes je vse narobe. Drži se nas peklenska smola...

Že na vse zgodaj so nam zaupali, da bo naš cilj velika kemična tovarna v neposredni bližini Bremena — (Nikar naj vas ne skrbi, nemški lovci so v tem področju peklensko napadalni!) — in naša naloga bo spremstvo 54 »Letečih trdnjav«, ki jim je polkovnik zaupal to nalogo brez vsakega patosa in prav tako brez patosa so jo sprejele posadke. Če to ni klavnica! Letališčna »Agencija latrina« je obetala 30 odstotkov izgub. Stal sem na robu betonskega pasu pred vzletiščem in sam pri sebi modroval.

»Čisto razumljivo, da so bledi. Gotovo sem tudi jaz, čeprav se bom lahko s svojim drobnim Mustangom skrival med oblaki. (Da bi vsaj bili oblaki!). Oni pa so v svojih veličastnih letečih krstah kot glinasti golobi.«

Mike se mi je široko zarežal za hrbtom — menda sem govoril na glas.

»Nikar ga ne lomi, obeta se sprememba. »Stari« naju kliče nazaj v obveščevalno sobo. Mogoče so pa odpovedali?«

Pač, odpovedali so, vendar le za 358. eskadriljo našega polka. Torej bo naših lovcev dvanajst manj. Pokroviteljsko se nama je »Stari« nasmehnil: »Brez skrbi, vrnitev bo tako krila 361. skupina — zamenjala vaju bo pa na nizozemsko-nemški meji. Sicer bo pa v zraku tudi 66. polk«

Na pragu se je Mike razbesnel. »Spet bo vsa slava za Švabe!« (361. skupini smo pravili »Švabi«, ker so imeli nosove letal rumeno poslikane in si jih v žaru borbe mogrede zamenjal za rumenokljune Messerschmitte 109. Zato smo jih sovražili — pa tudi zato, ker so imeli večino v reprezentanci rugbyja našega polka. In sploh se nam je zdelo, da so miljenčki, kdo ve koga kdo ve kje, in prepuščajo gospodje ves umazani posel nam).

Pred pol ure je črni oblak »Trdnjav« izginil proti jugovzhodu. Z Mikeom sva zamišljeno strmela za njimi. Le koliko se jih bo vrnilo.

Mikeova eskadrila je vzletela pred menoj tako tesno drug ob drugem, da so bili kot ravna neprekinjena črta pred menoj in komaj nekaj metrov nad zemljo. Tedaj se je v vrsti nekaj zmešalo. Od enega letala je padel s krila težak predmet — bil je dodatni rezrvoar z gorivom — da je težko omahnilo na drugo krilo, se zapletlo v soseda in... Ob robu letališča sta se napihnili dve ognjeni krogli, tako hitro, da sem se jima komaj izognil.

Ne smem misliti na oba nesrečneža, ki sta gorela v tesnih kabinah. Kaj ni bil v desnem oddelku vedno smejoči se Gabrowski, ki mu ni nikoli nihče pripisal več kot 19 let, pa jih je imel že 31. Sestrelil je štiri Nemce in se že trikrat oženil. In ob njem je gorel Mustang z rdečo poslikanim repom in z novincem McCoyem v svojem žarečem drobovju.

Rad bi se vrnil in pomagal, čeprav sem vedel, da ni več pomoči in da je smrt že pričela današnjo žetev.

Še nad morjem smo dohiteli »Trdnjave«.

Ko so se pričeli odpirati nad ciljem trebuhi velikih štirimotornikov in so prve odurno se bleščeče bombe težko padle proti zemlji, je bilo »Velikih fantov« le še 49. Dva sta se zaradi okvar v motorjih vrnila domov in spotoma sejala bombe brez cilja v Severno morje. Tri »Trdnjave« so se skoraj hkrati raztreščile pod udarci protiletalskih topov, ki so nam zaprli dostop do cilja z jugovzhodne strani — hoteli smo jih preslepiti in se okoristiti s soncem za našim hrbtom, pa nam ni nič pomagalo. Razkropili smo se med črnimi oblački, da bi jim otežkočili posel, jaz pa sem se spustil s svojimi fanti skoraj 2000 metrov niže, ker je moj vedno čuječi spremljevalec Frank odkril tam doli nekakšna sumljiva letala.

Za vraga, s tem ne izgubljajmo časa! Le odkod so se vzeli ti Mustangi, ki se jim tako mudi domov. Saj res, »Stari« je govoril o tem, da bo v zraku tudi 66. polk. No od teh ne bo posebne koristi, letijo kot en mož, s polno paro in očividno domov.

Še en pogled v globino. Eksplozije bomb so povsem pokrile tovarno, mravljam tam doli najbrž ni lahko pri duši. Od tovarne ne more kdovekaj ostati. (Drugi dan so nam opazovalna letala prinesla posnetke, ki so govorili čisto drugače — skratka splošna smola).

Mike me je klical po radiu in mi sporočil, da se je pognal za neznanimi letali, pa so mu ušla v višini 4000 metrov.

Še enkrat vrag! Tudi njega je zapeljal 66. polk in zdaj so naše »Trdnjave« tam zgoraj brez zaščite. To že ni več smola, to je človeška lahkomiselnost!

Tako nas je spremljala smola 12. aprila 1944 in nas ni zapustila niti tedaj, ko smo na vrat in nos hiteli v višave k zdaj čisto osamelim »Trdnjavam«. Prehiteli so nas rumenonosi Messerschmitti in nam sestrelili še dve veliki varovanki.

»Fantje, zdaj pa po njih. Levi oddelek, pozor!«, je zaškripal Mikeov glas v slušalki in tisti hip sta že šinili skozi njegovo eskadriljo dve vitki sivi senci, ki sta bljuvali iz sebe lepe oranžne krogle, pa niso bile videti čisto nič nevarne. Oba Nemca sta izginila prav tako, kot sta se pojavila, in ostro sem zakrožil, da bi se postavil na desni bok razburjenim »Trdnjavam«, ki so divje streljala na vse, kar je letelo po zraku. Nekdo je gromko preklinjal po etru v najlepšem kentuckyjskem narečju. Menda so mu bojeviteži iz »Trdnjav« nasuli svinčenega graha v njegovo škatlo.

Messerschmitti so skrivnostno izginili... Ne, ne, so že tu! Kot orjaški vrtiljak z nevidnimi nitmi se vrtita dva ducata stodevetk. Hkrati, ko jih zagledam, jih tudi zaslišim v slušalkah. Očividno imajo isto valovno dolžino kot mi — kolikokrat se je to že zgodilo in nam trgalo živce. Rezki kriki »Achtung, Achtung!« se pomešajo med naše žlobudranje, nato pa vse prevpije Dawsonov krik: »Hudiča, zdaj je po »Velikih fantih!«

Ta krik je tako presunljiv, da mi zavrti glavo, kljub stodevetkam pred nosom. Ravno še vidim zloveščo procesijo ducata Messerschmittov, ki se potopi v temno, z bliski posejano reko »Trdnjav«. Te naj prevzame Mike, jaz sem do vratu v delu, saj 30-milimetrski topovi stodevetk že od daleč vžigajo po nas.

Zdi se mi, da vsi streljajo po meni, jaz pa nisem še sprožil niti strela. Šinemo kot blisk mimo njih in iz Rayevega Mustanga se pokadi. Brž ga Dawson pokrije in oba se umakneta za reko štirimotornikov.

V tistem trenutku se Messerschmittu, ki se je po srečanju z naša falango pognal visoko v zrak, odlomi krilo in omahne v divjem svedranju skozi našo eskadrilo. Še dobro, da ni nikogar oplazil. Kdo ga je lo zadel? Vendarle niso žrtve le med nami.

Leta 1947 je na dan 14. oktobra ameriški letalski major Charles Yeager, ki ga letalci poznajo po vzdevku »Chuck«, kot prvi na svetu dosegel z letalom nadzvočno hitrost. Tako je odprl vrata v deželo, ki je bila do tedaj za ljudi »tabu«. Leta 1953 je dosegel že fantastično hitrost 2640 kilometrov na uro in časopisi so ga krstili za najhitrejšega človeka na svetu. Vendar to niso bili njegovi prvi podvigi. »Chuck« je med zadnjo vojno marsikaj doživel in o enem izmed teh njegovih dogodkov pripoveduje tudi naš sestavek. Sam pravi, da se mu je prav ta najbolj vtisnil v spomin.

Danes Yeager ne leti več na čelu svoje eskadrile Mustangov, ki je bil z njimi neštete dni nad Nemčijo. Njegova naloga je svetovanje konstruktorjem letal v borbi s hitrostjo. V ZDA ga zelo cenijo in o njem pogosto objavljajo vesele zgodbice — mož ima namreč nenavaden smisel za humor, pa tudi za šport. Ko je bil mlajši se je uveljavil v rugbyju, zdaj pa rad pove, da ni dneva, ko ne bi porabil vsaj ene ure za telovadbo, tenis ali plavanje.

Tako blizu je, da bi lahko segel skoraj z roko po njemu... Pilot a težavo leze iz kabile — norec, zakaj ne obrne letala na hrbet! Prepozno! Noga se mu zatakne za okvir pokrova in prebije pleksi-steklo za sedežem. Druga noga mu je menda obtičala nekje med neštetimi vzvodi in žicami, Ujet je kot miš v pasti. Zračni tok ga stisne ob kabino in zavrti, da se mu obraz obrne proti meni.

Ne vem, koliko časa se gledava. Izgubljen je in njegove široke od-

Resno in napeto čakajo padalci na start...

prte oči govorijo, da se tega zaveda. Njegov zvesti Messerschmitt še leti vzporedno z menoj in kar ne morem se odtrgati od tega strahotnega spremstva. Koliko sekund še? Mogoče jih šteje tudi on? Mogoče premišlja o svojcih? Zdaj se ne bori več z letalom za svojo prostost — mogoče ima zlomljeno nogo. Mogoče preklinja vojno in tiste, ki so ga spravali v vojno? Mogoče je avtomat v zadnjih sekundah zaživel kot človek s srcem. Gledam ga kot uročen. Teh oči ne bom nikoli pozabil...

Nato se ranjeno letalo postavi počasi na glavo in izgine spodaj za menoj. Nevede nagnem svojega Mustanga, da bi pogledal še zadnjič živega človeka... Strahoten tresk!

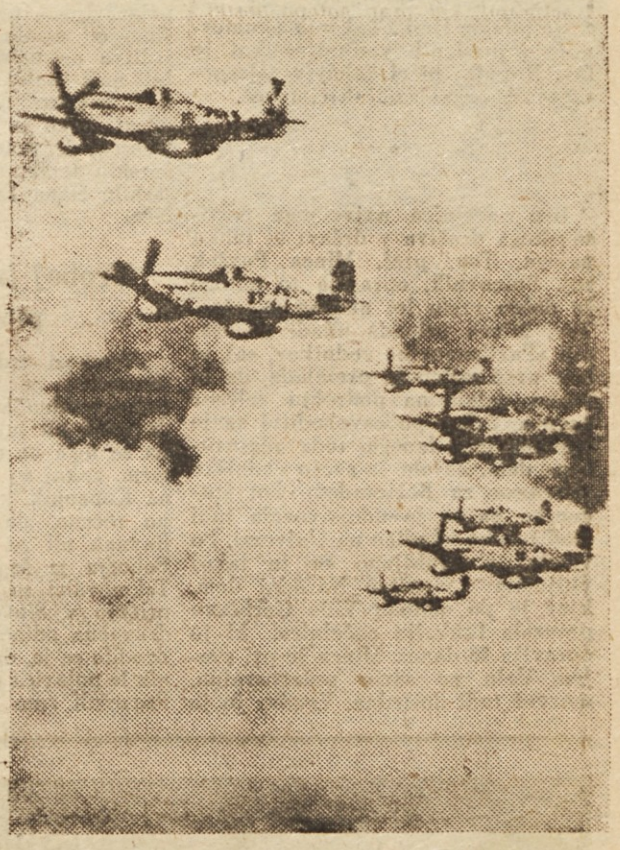

Yeagerjeva eskadrilja »Mustangov« leti nad Nemčijo. Njegova letala so spremljala štirimotorne bombnike in jih varovala pred nemškimi lovci.

Daleč pred menoj priklene moje pozornost osamljeno letalo, ki se očividno trudi, da bi dohitelo naše »Trdnjave«. Najbrž je Nemec izkoristil splošno zmedo in se jim hoče prikrasti. Do konca sem potisnil ročico za plin in Mustang v rahlo strmoglavem poletu kar podrhtava. Nesrečnež pred menoj se čuti menda povsem varnega.

Po dobri minuti ga dohitim prav v trenutku, ko so se iz njegovega umazanega trupa potegnili trije zlovešče blesteči sledovi proti zadnjemu v množici zbeganih »Velikih fantov«. V istem trenutku, ko je eksplozija iztrgala »Trdnjavi« zunanji desni motor, sem pritisnil na gumb sprožilca. Vseh šest strojnic je bruhnilo svinec proti vitkemu trupu s črnim križem. Motor mu je zagorel v ognju in ugasnil, nato pa se mu je izpod trebuha s težavo izvil gost črn dim ter mi ga skril. Potisnil sem nazaj ročico za plin, da bi zmanjšal hitrost, pa je bilo že prepozno — nenadoma sem prebil dim in se znašel vporedno z njim.

Sunek mi iztrga palico iz rok in že v naslednjem trenutku padam navpično proti zemlji. Zadet sem... Ne, hladno kri! Ulovim palico in letalo spet uboga, sicer počasi, a vendar uboga. Previdno ga izravnam in se v istem trenutku ozrem čez ramo. Sovražnikov ni videti. Spet mi letalo nevarno omahne na levo krilo. Pogled tja! Hudiča, na koncu ga manjka za pol metra in krilce se nevarno zatika. Nato se mi oči kar same usmerijo navzgor. Seveda! Visoko nad menoj leti osamljena »Trdnjava« z veliko luknjo v desnem krilu in skoro iztrganim krilom. Imel sem kljub smoli vražjo srečo. Da me le ne bi tako nebogljenega dobili Messerschmitti!

Niso me dobili, pri pristanku sem pa komaj odnesel zdravo kožo, ker se mi je Mustang nevarno zibal.

Tako se dan le ni končal s smolo — vsaj za mene ne. Široko odprte oči nesrečnega nemškega pilota so me pa še marsikdaj spremljale v samotnih urah.

Charles Yeager pred raketnim letalom Bell X-1, ki je prvo letelo hitreje od zvoka

Beseda o društvenih vaditeljih in funkcionarjih

Le redko se jih spomnimo

Ljudje, brez katerih si ne moremo misliti nobene športne prireditve, niso le športniki, ampak tudi športni funkcionarji. Širom po domovini skrbijo, da ima naša mladina dovolj razvedrila in žrtvujejo svoj prosti čas vsepovsod v telesni vzgoji.

Ko je končano to ali ono večje tekmovanje, se spomnimo le uspehov, ki so jih dosegli tekmovalci. Redkokdaj pa ostane vsaj malo prostora še za organizatorje in njihov trud, ki je bil potreben, da so lahko športniki nemoteno pokazali svoje sposobnosti.

Danes pa bo beseda o teh skritih in marljivih ljudeh. Izbrali smo jih le nekaj, čeprav je dolga vrsta teh prizadevnih delavcev. Vendar pa naj te vrstice veljajo vsej množici telesnovzgojnih delavcev in organizatorjev, ki so pripravljeni posvetiti ves svoj prosti čas, da se mladina lahko krepi in meri svoje sposobnosti.

Marljiv kot čebela

»Največje priznanje za moje delo v športnih organizacijah sem doživel lani na Kongresu za telesno kulturo v Beogradu, ko so potrdili, da je to, kar delamo pri nas že od leta 1950, povsem pravilno. Želel pa bi, da bi za športno življenje na podeželju tudi v resnici več žrtvovali in da ne bi ostalo le pri besedah.«

Tako nam je pripovedoval tov. Andrej Arko, ko smo ga vprašali, česa se je najbolj razveselil in kakšne so njegove želje. Lani je ta žegavi športni delavec praznoval 40-letnico udejstvovanja v športu. Rodil se je leta 1905 v Ribnici na Dolenjskem in že kot osemletnega fantiča ga prvič srečamo v telovadnici. Kmalu pa se je povsem posvetil organizacijskemu delu. Danes bi prav težko našli telesnovzgojno organizacijo, v kateri ne sodeluje. Naštejmo le nekaj njegovih funkcij: podpredsednik TVD »Partizan« — Kočevje, član Okrajne zveze »Partizan« — Ljubljana in podpredsednik tehničnega odbora, član upravnega odbora »Partizana« Slovenije, član nadzornega odbora Smučarske zveze Slovenije, član ljubljanske atletske podzveze itd. Kot pravi, vloži največ svojega dela v domačem društvu ter za okrajne prireditve.

10 let dela za športnike invalide

Znano je, da šport invalidov ne krepi samo telesno, ampak dviga tudi njihovo samozavest. V Sloveniji imamo več kot 1500 aktivnih športnikov — invalidov. Tov. Miro Vesel je glavni pobudnik, da so tudi ti dobili svojo organizacijo. Letos bo le-ta praznovala 10-letnico in prav toliko let že dela tudi tov. Vesel na tem področju. Rojen v zibelki smučanja — na Blokah in kljub temu, da je 90-odstotni vojni invalid, je začutil potrebo najprej po smučanju. Po izkušnjah v zahodnih državah se je ta panoga kmalu razvila tudi pri nas. Tov. Vesel je tudi sam vodil smučarske tečaje, saj je bil pred vojno aktivni smučar. Že 10 let je predsednik športne komisije pri republiškem odboru ZVVI in član Sportne zveze Slovenije. Da pa bi še več invalidov našlo pot med športnike, so v svoje vrste vključili tudi civilne invalide in invalde od rojstva. S tem pa opravljajo pomembno nalogo pri rehabilitaciji, saj je znano, da se s tehničnim napredkom iz dneva v dan množijo poškodbe in je tudi delovnim invalidom treba vsestransko pomagati pri usposabljanju za delo. Prav v tem pa opravlja tov. Vesel pri nas pionirsko delo.

Dva „Partizanova" portreta

Kdo ga ne pozna, marljivega telesnovzgojnega delavca iz Trbovelj, tov. **Karla Rupnika?** Čeprav je že predlani prekoračil »Abrahamova« leta, je še danes ves neumoren pri delu. Že pred vojno se je aktivno kot telovadec in vaditelj udejstvoval v Sokolu, po osvoboditvi pa se je takoj vključil v novo fizkulturno organizacijo. Težko bi našli po vojni kakšno večjo telesnovzgojno manifestacijo v Trbovljah, pri kateri ne bi bil tov. Rupnik prispeval svojega deleža. Bil je dolgo vrsto let načelnik društva »Partizan« Trbovlje, načelnik Okrajne zveze »Partizan« Trbovlje in predsednik Sveta za telesno kulturo OLO Trbovlje. Danes je še vedno načelnik društva »Partizan« Trbovlje in član občinskega Sveta za telesno kulturo. Tov. Rupnik pa ni take vrste človek, da bi svoje znanje ljubosumno čuval zase. Nasprotno! Svoje bogato znanje rade volje prenaša na mladino, saj ima v društvu ob sebi kar 13 vodnikov in 16 vodnic, večji del same mlajše ljudi. Takšnih neumornih in predanih vaditeljev kot je tov. Rupnik, bi si želeli v telesnovzgojnih organizacijah čim več.

*

Biti načelnica največjega partizanskega društva v državi ni lahka naloga. Tov. prof. **Minca Pavšek roj. Stanovnik,** opravlja to nalogo že dolgo vrsto let nadvse uspešno. Tov. Minca pripada mladi generaciji »Partizanovih« vodnikov, saj je bila pred vojno še premlada, da bi lahko delala na področju telesne vzgoje. Takoj po osvoboditvi se je oprijela tega lepega, toda odgovornega dela. Začela je svojo vodniško »kariero« za Bežigradom, kot študentka pa se je udejstvovala tudi med žensko mladino na Univerzi. Po vrnitvi v Ljubljano se je takoj vključila v društvo Narodni dom, kjer je po odhodu Vide Gerbčeve prevzela funkcijo načelnice, ki jo opravlja še danes. Minca je pri svojem delu ne samo požrtvovalna, marveč tudi dosledna. Vendar jo je mladina tako vzljubila, da oddelek, ki ga vodi (pionirke), neprestane raste in je telovadnica že davno premajhna, da bi sprejela vse tiste pionirke, ki bi se želele vključiti v oddelek tov. Mince.

Po državnem prvenstvu v smučarskih tekih

Kopaonik je lep - a kaj to pomaga?

Kakor je znano, je bilo na pobočjih Kopaonika v Srbiji državno prvenstvo v smučarskih tekih za člane, članice, mladince in mladinke. O tem prvenstvu je bilo nekaj nasprotujočih se vesti. Nekateri komentatorji trdijo, da je bila organizacija in sploh prvenstvo odlično pripravljeno, na drugi strani pa slišimo od samih tekmovalcev, da te trditve ne ustrezajo resnici. Da bi bili naši bralci, še posebej pa ljubitelji smučarskega športa točneje poučeni, kako je bilo dejansko na letošnjem državnem prvenstvu v smučarskih tekih, smo zaprosili za pojasnilo člana Enotnosti Janeza Pavčiča.

Troboj in ne državno prvenstvo

»Vseskozi trdimo, da je državno prvenstvo za vsakega tekmovalca najpomembnejša tekma, bodisi na domačih ali tujih terenih. Kot kaže, pa se tega ne držimo več. Ne razumem, zakaj so prenesli to prvenstvo na Kopaonik, ko je bilo vendar jasno rečeno, da bomo nastopili na Ravnah ali na Pohorju. No, in na Pohorju je še danes dovolj snega. Tekmovalci so bili pripravljeni, da pridejo v Slovenijo in jih je zato drugačna odločitev verjetno zmedla. Zgodilo se je, da je prišla na Kopaonik le polovica pričakovanih tekačev. Pogrešali smo Bosance, Makedonce, Črnogorce in celo boljše tekmovalce iz Slovenije. Potemtakem to ni bilo državno prvenstvo, temveč le troboj Triglav — Enotnost — Fužinar. Škoda, da je ta prireditev na ta način izgubila na svoji vrednosti.

Organizatorji se niso potrudili

Kamen spotike letošnjega prvenstva je organizacija. Janez Pavčič se je obregnil ob nepravilnem tolmačenju njegovih izjav, ki so napravile še večjo zmedo o končni oceni. Kakšna je bila njegova izjava?

»Ko so me spraševali o vtisih s tega tekmovanja in seveda tudi o organizaciji letošnjega državnega prvenstva, sem rekel precej drugače, kot je bilo kasneje zapisano. Drži, da so smučišča in pobočja Kopaonika čudovito lepa, ki morajo vsakega ljubitelja narave navdušiti. Organizacija pa je stvar zase. In prav o tem sem dovolj jasno povedal svoje mnenje. Organizatorji se niso potrudili toliko, kot bi se sicer lahko, čeprav jih je nenadna odjuga postavila pred težko nalogo. Kolikokrat se je isto dogodilo tudi na drugih tekmah, pa vendar so se organizatorji povsod znašli in speljali tekmo k srečnemu koncu.«

Janeza smo prekinili in ga vprašali, v čem je bila pomanjkljiva organizacija.

»Rekel sem, da je nenadna odjuga pokvarila drugo tretjino proge. Pričakoval sem, da se bodo organizatorji zganili in nametali sneg tam, kjer ga je manjkalo. Toda, ne! Zato smo morali garati in teči po lužah, blatu in travi. Lahko si mislite, da potem taka tekma ni prava podoba realnih zmogljivosti tekmovalcev.«

Ko je Janez pripovedoval še o drugih obrobnih dogodkih s Kopaonika, je pohvalil razumevanje funkcionarjev, da so vse tekmovalce in spremstvo s kamioni prepeljali s postaje Raška prav do koče na Kopaoniku, kjer sta bila tudi start in cilj. Zanimanja za tekme sploh ni bilo, kar je velika škoda za te kraje, kjer bi morali dati propagandi in popularizaciji smučarskega športa neprimerno večji poudarek, kot v Sloveniji. Tudi otvoritev je bila bolj klavrna. Po vsem tem vidimo, da letošnje državno prvenstvo v tekih ni izpolnilo vseh tistih pričakovanj, ki smo jih sicer vajeni.

Vprašamo se torej — ali je državno prvenstvo res najvažneüša prireditev v državi in izven nje — ali je samo nujno zlo?

Zaradi boljšega pregleda teka na 15 km objavljamo rezultate: *člani:* 1. Cveto Pavčič 46:25, 2. Janez Pavčič (oba E) 46:46, 3. Seljak (Triglav) 47:49, 4. Gašper Kordež (T) 49:53, 5. Robač (F) 49:55, 6. Trifunović (Sr), 7. Peternel (E), 8. Osenjak (F), 9. Munih (E) itd., *ženske 10 km:* 1. Rekar (Moj.) 45:40, 2. Belaj (Celje) 48:26, 3. Cindrič (Moj) 50:09 itd., *mladinci 10 km:* 1. Bavče (F) 39:39, 2. Štehar-nik (F) 40:04, 3. Pogačnik (Gorje) 40:07, 4. Naglič (T) 40:27, 5. Urnaut (F) 40:33, *mladinke 4 km:* 1. Kristan 39:39, 2. Glavan 41:04, 3. Grintal 43:39 (vse E) itd. Tek na 30 km za člane je odpadel. *L. M.*

40 letnica ZKJ-SKOJ in naša telesna vzgoja

Pestra dejavnost v „Vesni"

»Ali nam lahko poveste, kje stanuje tov. Tomažič?«

Starejša ženica je stegnila desnico. »Kar tu gori pojdite. Ko boste prišli do starega šahta, pa vprašajte.«

Pri starem jašku, okoli katerega so raztresene nizke rudarske hišice, smo kmalu našli tov. Franca Tomažiča. 64-letni upokojeni rudar, partizan od avgusta 1941, je še vedno nenavadno čil, v razgovoru pa nam je razkril tudi izredno duševno svežino in dober spomin. Že prej so nam povedali v Zagorju, da bo tov. Tomažiča težko dobiti doma, kajti vedno je kje po opravkih. Leta zanj namreč niso breme in rade volje opravlja še danes številne funkcije.

Ko smo ga začeli izpraševati, kakšno je bilo življenje v predvojnem delavskem društvu »Vesna«, zlasti na športnem področju, se nam je tov. Tomažič kmalu razkril kot živi leksikon zagorske zgodovine.

»Vesna ni bila prvo delavsko društvo, ki smo ga imeli pred vojno. Takoj po vojni je bila ustanovljena Svoboda, ki je imela sprva ogromen razmah, saj se je v Svobodo včlanilo skoraj vse prebivalstvo. Ko sem se leta 1919 vrnil s koroške fronte v Zagorje, sem se tudi sam takoj priključil Svobodi. Leta 1920 pa je to društvo že začelo polagoma nazadovati. Pozneje smo ustanovili še društvi Iskra in Danica in šele leta 1922 je kot četrta prišla na vrsto Vesna.

»Kakšna pa je bila dejavnost v Vesni?«, smo spet vprašali tov. Tomažiča, ki je razgrinjal svoje spomine.

»Vesna je bila delavsko-izobraževalno društvo, ki pa je imelo seveda izrazit politični značaj. Z raznimi oblikami kulturne in športne dejavnosti smo delavski razred izobraževali, toda glavna naloga društva je bila v tem, da smo se shajali in dvigali politično zavest delavstva, da smo ga pač seznanjali z naprednimi idejami marksizma. V Vesni smo imeli orkester, pevski zbor, knjižnico, dve dramski družini in telovadni odsek, ki je imel starejše člane in obrtni naraščaj. V Vesni je bilo včlanjenih okoli 800 steklarjev in rudarjev, v telovadnem odseku pa je bilo približno 200 pripadnikov. Seveda smo imeli tudi svoj krój — moški smo nosili dolge bele hlače in bele bluze z rdečo vrvico, rdeč pas, na glavi pa smo imeli črn klobuk z rdečim peresom.«

»Kje ste pa telovadili in kdo vas je vodil?«

»Seveda smo imeli svojo skromno telovadnico — bivši Habetov salon. To je bila stara kino dvorana, ki je stala tam, kjer je danes električna delavnica. Imeli smo vse telovadno orodje, ki si ga je članstvo naredilo samo, saj nas ni nihče finančno podpiral. Članstvo je vodil tov. Valentin Flisek, ki je bil prej pri Sokolu odličen telovadec in je potem prevzel naš telovadni odsek. Imeli smo tudi nekaj zelo dobrih orodnih telovadcev, kot so bili Ragacinov Mates, brata Poljšaka in še nekateri. Redno smo telovadili vsak torek in četrtek, večkrat pa smo priredili tudi nastope v Ljubljani, Mariboru, Kamniku, Zagorju in drugih krajih. Za vožnjo v druge kraje je prispevala Vesna, ki je imela precej dohodkov od dramske sekcije, saj je bila ta zelo agilna in je nastopala skoraj vsako nedeljo, nekaj dohodkov pa nam je vrgla tudi točilnica in razne veselice. Tako se je razvijala dve leti zelo pestra dejavnost, leta 1924 pa je bila Vesna od oblasti razpuščena, njeno premoženje pa zaplenjeno.«

»Kako pa je bilo po letu 1924?«, smo vprašali tov. Tomažiča.

»Naše delo potem ni zamrlo, čeprav so bili pogoji za delo zelo težki, saj veste, da je bila Komunistična partija prepovedana. Nekaj let pozneje smo ustanovili prvo delavsko kolesarsko društvo v Mariboru, ki je imelo svoj odsek tudi v Zagorju. Vodja kolesarjev je bil Ivan Božjak, jaz sem bil pa tajnik. Prirejali smo izlete v okolico, ki smo jih združevali s kulturno in politično dejavnostjo. Pozneje smo spet ustanovili Svobodo. Leta 1935 je bil v Celju mogočen zlet Svobod, toda najeti provokatorji, ki so vzklikali bratstvu s SZ, so nam spet povzročili veliko škodo. Vendar politično delo ni zamrlo, tako da smo leto 1941 dočakali dobro pripravljeni,« je zaključil svoje pripovedovanje tov. Tomažič.

širite in berite naš list!

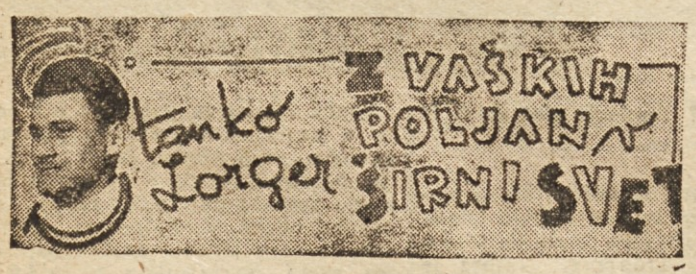

KAVALIRJI, DA JE KAJ!

Ukaz je ukaz. Z Leškom sva pobrala najine stvari in odšla z vlaka. Peljali so naju v postajno poslopje, kjer je imel prostore »Intourist« — nekakšen ruski Putnik. To podjetje je imelo tudi nalogo, da skrbi za vse tiste, ki so se vračali s festivala v Moskvi. Zastopnica tega urada nam je razložila, kako je prišlo od najine deložacije. V Moskvo je potovala skupina 20 Jugoslovanov in za vso skupino je bil izdan poseben karton s podatki, ki mora biti ob povratku potrjen. Nama, ki sva se od skupine ločila, niso dali v roke nobenega posebnega potrdila in tako potni list ni zadostoval. Seveda sva se malo razburjala, kajti domov sva šla prav zato, da bi bila doma pravočasno, sedaj pa sva morala čakati na tej obmejni postaji.

Šef tamkajšnjega Intourista naju je poklical in rekel:

»Tu sta morala ostati ne po naši, niti po svoji krivdi. Povejta, koliko potrebujeta denarja za hotel in hrano?«

Odgovorila sva, naj nama pač dajo toliko, kolikor potrebujeva. Dali so nama po 100 rbljev. Izkazalo se je, da je bilo to precej več denarja, kot sva ga res potrošila. Soba v povprečnem hotelu naju je stala po 13 rbljev, dobro kosilo in večerja sta veljala približno prav toliko in vsak je imel še 50 rubljev v žepu.

Še isti dan naju je mož od Intourista ponovno obiskal. Povedal je, da je prišel odgovor iz Moskve, da je vse v redu, in še enkrat izrazil obžalovanje zaradi vseh zapletljajev. Drugo jutro sva se vkrcala v vlak proti Budimpešti, seveda pa sva bila brez spalnega voza. Najini mesti sta odšli z onim vlakom, s katerega so naju vrgli dol. Pa sem si mislil »beseda ni konj« in sem odšel k sprevodniku spalnega voza ter mu vse skupaj razložil. Prosil sem ga, naj nama da kakšno mesto, pa čeprav brez posteljnine, kajti za nama je bilo že več tisoč kilometrov potovanja, pred nama pa še tudi precej. Veselo sva bila presenečena ko nama je takoj ustregel in nama dal dve postelji, čeprv nisva za to imela nobenih vozovnic.

Kot vidite, se je tudi ta dogodivščina lepo končala in kmalu sva bila spet doma. Pred odhodom na balkanske igre sem še izenačil državni rekord na ovirah z rezultatom 14.2 in sicer na dvoboju Celje : Ljubljana.

AFRIŠKA VROČINA

Konec avgusta pa smo zopet sedeli v vlaku in se »cijazili« proti Atenam, na balkanske igre. Pa pustimo vožnjo! To ni bilo še nič hudega proti afriški vročini, ki nas je pozdravila v Grčiji. Tedaj sem se zaklel, da ne bom nikoli več rekel žal besede na račun zime in mraza. Kajti ta vročina je bila za moje pojme vse nekaj hujšega, kot najhujši mraz, kar sem ga občutil. V sobi sem bil skupaj z Važićem in najin najvažnejši opravek je bil ves dan in domala vso noč tuširanje. Zadovoljni smo bili, če smo bili lahko v svoji hotelski sobi, ko nam vsaj še obleke ni bilo treba prenašati. Trenirali in tekmovali smo pozno zvečer, kajti čez dan je človek komaj dihal in živel, ne pa da bi še celo tekmoval.

Zato sem bil kar zadovoljen ko sem s 14.7 zmagal in že petič zapored osvojil naslov balkanskega prvaka. Da pa ne bom govoril le o uspehih, moram nekaj povedati tudi o teku na 100 m, ki mi ni prinesel posebne slave. V predteku sem z lahkoto zmagal z 11.0 in v finalnem teku nisem pričakoval takšne pogrebščine. Malo slabo sem startal, — kar sicer ne more biti opravičilo za to — in prinesel s šestim mestom Jugoslaviji le eno točko. Res, »kiks«, kakršnega je treba iskati. K sreči so se mi taki spodrsljaji dogajali le v sprintu, nikoli pa na ovirah.

PA SPET — KOVČEK V ROKE...

Prav zadovoljni smo bili ko smo lahko zapustili to atensko mučilnico. Pa nismo šli domov, ampak kar naprej, na svetovne študentske igre v Pariz. Nismo se imeli kaj pritoževati. Nastanili so nas v krasnem študentskem stanovanjskem bloku, ki je bil zelo lepo urejen, skoraj tako kot oni v Moskvi, o katerem tudi še nisem govoril. Ta moskovski študentski dom je bil vsekakor še lepše urejen, kot podobne ustanove na Švedskem ali kje drugje v Skandinaviji. V ilustracijo nekaj dimenzij: stavba ima nič manj kot 35 nadstropij in v njej je prostora za 15.000 študentov. Istočasno pomeni to tudi, da je 15.000 sob, kajti vsak ima svojo sobo. Po dva in dva imata nekakšno skupno stanovanje s skupno predsobo, kopalnico in drugimi pritiklinami. V vsaki sobi sta dve mizi, kavč in omara, pa tudi zvočnik radijske aparature. Pogoji za študiranje so torej zelo dobri, toda od ruskih študentov tudi izredno veliko zahtevajo. »Večnih« študentov tam ni najti.

Vrniti pa se moramo s tega »stranskoka« zopet v Pariz. V Parizu sem kmalu izvedel, da ne bo prehude konkurence, saj evropske elite v glavnem ni bilo na startu. Lauer je bil namreč ravno v sredi med gimnazijo in univerzo. V Zahodni Nemčiji morajo namreč gimnazijci najprej za leto dni na prakso v gospodarstvo, potem pa šele pričnejo z univerzitetnim študijem. Kljub temu, da sem bil neznansko prehlajen, ker smo iz atenske vročine prišli v precejšen pariški mraz, sem bil v slabih vremenskih in tehničnih pogojih prvi s 14.6 pred Bolgarom Kaburovim.

Pred prvenstvom v moški zvezni košarkarski ligi

Olimpija spet kandidira ..

★ *Tribune na stadionu v Šiški so se tresle od topotanja nog več tisoč gledalcev, ki so navdušeno pozdravili še zadnji uspeh Olimpije v zvezni košarkarski ligi. Dolgi Matic Dermastia je od veselja skočil visoko v zrak, igralci pa so se objemali. Olimpija je premagala Ljubljano in s tem udarila pečat velikemu zmagoslavju — postala je državni prvak za leto 1957...*

Minila je naslednja sezona in Olimpiji se ta podvig znova ni posrečil. Prvenstvo je osvojil Beograd, Olimpija pa je bila druga.

Tudi letos živijo ljubitelji košarke v vnetem pričakovanju, kako bodo startali zvezni ligaši v državno prvenstvo. Le-to je dokaj blizu, zakaj že 19. aprila se bo začela zvezna moška košarkarska liga, ki bo spet zbirala na igriščih množico navdušenih navijačev, ki bo vzbujala upanje in trepet, radosti in razočaranja...

Kako je s položajem ligaških moštev pred startom? Predvsem naj povemo, da so zimski odmor dobro izkoristili za priprave in imeli več tekem. Zvezna moška liga, ki šteje tudi letos 10 članov, je pridobila dva novinca, Železničarja iz Karlovca — ki je sicer že star znanec — ter Zastavo iz Kragujevca. O Železničarju vemo, da je bil v prejšnjih letih, ko je bil še v ligi, na svojem igrišču marsikateremu zveznemu ligašu precejšen kamen spotike, sicer pa je povprečno moštvo. Nasprotno pa je Zastava za nas še neznanka, ki pa seveda lahko prav tako preseneti. Uspeh zanjo je že uvrstitev v zvezno ligo, kjer slovenski predstavnik Odred ni imel te sreče.

Ali naj bi že sedaj naredili vrstni red? Težko je dajati prognoze. Po vsej verjetnosti se bodo potegovali za prvo mesto trije kandidati — državni prvak Beograd, Crvena zvezda, ki prihaja v dobro formo, in Olimpija, katere člani so dali obljubo, da hočejo ponovno jurišati na naslov državnega prvaka. Borba med temi tremi bo prav gotovo ves čas zelo zagrizena, računamo pa na to, da bo Beograd precej utrujen od tekmovanja za pokal evropskih prvakot, kot se je to zgodilo lani Olimpiji.

Nas zanima še drugi slovenski ligaš in njegovi konkurenti. Ljubljana se bo, kot kaže, spet borila za plasma od 4. do 7. mesta, pri tem pa se bo morala spoprijeti z močnim Partizanom in nevarnim Zadrom. Vsekakor pa bo ta trojica najbrž tudi poizkušala kakšne podvige in po vsej verjetnosti hotela mešati račune kandidatom za naslov državnega prvaka.

S tem smo svoj seznam članov zvezne lige že skoraj izčrpali. Ostala sta le še Proleter iz Zrenjanina in zagrebška Lokomotiva. Proleter je trenutno v krizi, ker ga je zapustilo nekaj dobrih igralcev, Lokomotiva pa hoče vse do zdaj zamujeno nadoknaditi. Doma je zelo nevarna in ni rečeno, da bo resno posegla v dogodke.

Sicer pa počakajmo samo še 14 dni. Časomerilci bodo pognali svoje šloperice, sodniki pa bodo dali s svojimi piščalkami znak za začetek. Spet bo živahno pod koši, množice bodo hitele na igrišča in dajale duška svojemu veselju...

Ljubljana ima to prednost, da prvi dve tekmi igra doma, medtem ko bo morala Olimpija v obeh kolih najprej v goste. Morda bodo igrale pomembno vlogo že v prvih kolih dosežene točke ter vplivale na nadaljnji položaj na prvenstveni lestvici. Vse pa bo odvisno od prizadevnosti igralcev, od vzpodbujanja gledalcev — ne navsezadnje pa tudi od objektivnosti ali neobjektionosti sodnikov. Upajmo, da ne bomo razočarani...

Spored zvezne košarkarske lige

- **I. kolo — 19. IV. Ljubljana:** Lokomotiva, Beograd : Zadar, Crv. zvezda : Partizan, Železničar : Zastava, Proleter : **Olimpija,**
- **II. kolo — 26. IV.** Lokomotiva : **Olimpija,** Zastava : Proleter, Partizan : Železničar, Zadar : Crv. zvezda, **Ljubljana** : Beograd,
- **III. kolo — 3. V.** Beograd : Lokomotiva, Crv. zvezda : **Ljubljana,** Železničar : Zadar, Proleter : Partizan, **Olimpeja** : Zastava,
- **IV. kolo — 14. VI.** Lokomotiva : Zastava, Partizan : **Olimpija,** Zadar : Proleter, **Ljubljana** : Železničar, Beograd : Crv. zvezda,
- **V. kolo — 21. V.** Proleter : Lokomotiva, **Olimpija** : Železničar, Zastava : Crv. zvezda, Partizan : Beograd, Zadar : **Ljubljana,**
- **VI. kolo — 26. VI.** Lokomotiva : Partizan, Zadar : Zastava, **Ljubljana** : **Olimpija,** Beograd : Proleter, Crv. zvezda : Železničar,
- **VII. kolo — 28. VI.** Železničar : Lokomotiva, Proleter : Crv. zvezda, **Olimpija** : Beograd, Zastava : **Ljubljana,** Partizan: Zadar,
- **VII. kolo — 5. VII.** Lokomotiva : Zadar, **Ljubljana** : Partizan, Crv. zvezda : **Olimpija,** Železničar : Proleter, Beograd : Zastava,
- **IX. kolo — 9. VII.** Crv. zvezda : Lokomotiva, Železničar : Beograd, Proleter : **Ljubljana, Olimpija** : Zadar, Zastava : Partizan.

Tekme bodo igrane na igriščih prvoimenovanih klubov. V drugem delu se bodo moštva srečale takole: X. kolo — **12. VIII.**, XI. kolo — **6. IX.**, XII. kolo — **13. IX.**, XIII. kolo — **17. IX.**, XIV. kolo — **20. IX.**, XV. kolo — **27. IX.**, XVI. kolo — **4. X.**, XVII. kolo — **11. X.**, XVII. kolo — **18. X.**

Mislite že sedaj na Vaš letni oddih in razvedrilo za kar smo vam pripravili nove vrste šotorov, nahrbtnikov in potovalnih torbic v modernih oblikah in prvovrstni kvaliteti.

PLANICA-ŠPORT
Ljubljana, Likozarjeva 7

Jugoslovanski košarkarji v inozemstvu

Jugoslovanski študentje - odlično!

V znamenju dvoboja Olimpija : Akademik ● Trda borba s Čehi ● Kombinacija ni bila uspešna

Turnir študentskih košarkarskih reprezentanc v Toursu. Nastopajo Jugoslavija, Bolgarija, ČSR in Francija. Na zadnji tekmi pred odhodom v Ljubljani se študentje niso preveč izkazali. V Tours so odšli brez članov državnega prvaka Beograda, torej so bile možnosti za uspeh toliko manjše. In lani? Jugoslovanski študentje so na turnirju v Ljubljani osvojili prvo mesto...

Prav malokdo je torej pričakoval takšen uspeh tudi letos, zlasti še, ker naša reprezentanca ni bila popolna, v bolgarski reprezentanci — torej najhujšem tekmecu Jugoslovanov — pa so nastopali mnogi znani reprezentanti. Prav zadovoljno pa smo se oddahnili, ko nas je razveselila vest, da so Jugoslovani tudi letos osvojili naslov prvaka. Pravzaprav je šlo tu mimogrede tudi za stare obračune med Olimpijo in Akademikom ali za nekakšne dvoboje med našimi reprezentanti Kristančičem, Danevom, Kandusom, Dermastio ter Jelnikarjem in Bolgari bratoma Panov, Radovom, Ilovom in drugimi. Zmaga s tremi točkami razlike v korist Jugoslovanov je pomenila poravnan račun in s tem seveda tudi končno zmagoslavje. Jugoslovani so porazili Bolgare s 74:71 (34:29) ter odpravili najnevarnejšega nasprotnika. Še z večjo razliko in laže so premagali naslednji dan Francoze — rezultat se je glasil 57:35 (32:20) v našo korist.

Hm — Čehi pa taki!

Sledila je še zadnja ovira — reprezentanca ČSR. Po uspehu nad Bolgari prav nihče ni pričakoval, da bo Jugoslovanom v borbi s Čehi predla trda. Toda le-ti se niso dali kar tako ugnati. Takoj v začetku so vodili z 12 točkami razlike, Jugoslovani pa so za tem 4-krat izenačili. Šele na koncu jim je uspelo premagati žilave Čehe s 76:73 (33:37). Zanimivo je, da so Čehi nudili močan odpor tudi Francozom in Bolgarom, vendar so na koncu ostali brez točke. V borbi za drugo mesto je Bolgarija premagala Francijo s 74:67, ostala rezultata pa sta bila: Francija : ČSR 59:56, Bolgarija : ČSR 62 : 60.

Ta uspeh jugoslovanske študentske reprezentance v Toursu nas veseli še tembolj, ker so jedro jugoslovanskega moštva sestavljali igralci Olimpije, ki so prispevali svoj velik delež k doseženemu triumfu.

Beograd drugi v Antibesu

Jugoslovanski državni prvak Beograd je sodeloval na košarkarskem turnirju ob Azurni obali, kjer so poleg njega nastopali še letošnji prvak Francije Corale, lanski prvak Etoile, italijansko moštvo Cantu, ameriška vojna ekipa iz Orleansa ter domači klub Olempic. Beograjčani so po vrsti premagali ekipo Corala z 86:64, Cantu s 102:81 in Olempic z 91:64. Žal pa v finalnem nastopu proti Etoileu niso imeli sreče. Izgubili so tekmo z rezultatom 64:65 (31:28). Usodne so bile zadnje sekunde, ko Nikolić ni izkoristil možnosti, da bi rezultat izenačil. Tako je osvojila prvo mesto ekipa Etoile pred Beogradom, Olempicom, Coralom, Cantujem in Orleansom. Pokal za najboljšega strelca je prejel Korać, ki je na 4 tekmah dosegel 139 košev (!), za najboljšega igralca pa je bil proglašen Jugoslovan Nikolić, ki je prav tako prejel pokal.

Proti pričakovanju tretji

Da bi bila naša bilanca nastopov jugoslovanskih ekip v inozemstvu popolna, moramo spregovoriti tudi o košarkarskem turnirju v Liegu (Belgija), ki se ga je udeležila tudi ljubljanska Olimpija. Olimpijo so okrepili tudi najboljši igralci Ljubljane in zato smo pričakovali, da bo ta ekipa dosegla lep uspeh, ki je vreden mednarodnega ugleda naših košarkarjev v inozemstvu. Žal pa se ni zgodilo tako. Že prvi dan turnirja je Olimpija izgubila proti Antwerpenu z 41:48 naslednji dan pa proti reprezentanci Varšave z 58:62. Edino zmago na tem turnirju so si Ljubljančani priborili proti ekipi Liegea, ki so jo premagali z 52:43 in tako zasedli tretje mesto za Antwerpenom in Varšavo.

Tako torej naši košarkarji tik pred tekmovalno sezono! Vsekakor nam ti doseženi rezultati kažejo, da so zlasti nekatera moštva in tudi posamezniki v odlični formi, kar velja posebej za one, ki so se udeležili turnirja študentskih reprezentanc. S temi nastopi so naši košarkarji pravzaprav zaključili svojo zimsko sezono, dokaj naporni turnirji v zadnjih dneh pa so bili dober preizkus njihove moči. Upajmo, da bodo izkušnje, ki so jih pridobili na teh turnejah v inozemstvu, dobro izkoristili tudi v prvenstvu, ki se bo začelo čez 14 dni. Vsekakor pa veljajo naše čestitke predvsem jugoslovanski študentski reprezentanci.

T. B.

Novice pod koši

Hkrati s prvenstvom v zvezni moški košarkarski ligi se bo začelo živahno vrvenje pod koši tudi na domačih igriščih. Zato se klubi in sekcije vsepovsod marljivo pripravljajo na sezono.

— *V kategoriji začetnic* bo letos tekmovalo kar 9 novih ženskih košarkarskih ekip: iz Vrhnike, Postojne, Medvod, Litije, Zagorja, Žalca, Velenja, Štor ter ekipa poljanske gimnazije v Ljubljani. S tem se bo število košarkaric v Sloveniji povečalo za 90 %.

— *V zimskem času so zgradili* lepo asfaltno igrišče košarkarji v Ilirski Bistrici, ki bodo letos tekmovali v II. slovenski ligi. Nova trda igrišča bodo gradila letos tudi društva »Partizan« iz Škofje Loke, Triglav, Kranj in ljubljanska Svoboda, načrte za igrišče pa pripravljajo tudi na Vrhniki. Kot kaže, bo le mariborski Branik ostal brez predpisanega igrišča.

— *Prejšnji teden so pri »Partizanu«* — Ilirija v Ljubljani ustanovili košarkarski klub, pri katerem redno vadijo že člani in pionirji, v kratkem pa bodo z vadbo začele tudi mladinke.

— *Precej živahnosti kažejo* za košarko v Kropi in Radovljici, zaradi česar je KZS sklenila pošiljati v ta dva kraja svoje instruktorje, da bodo pomagali domačim košarkarjem.

— *Tudi na Dolenjskem so začeli* z vadbo košarkarskih ekip. Pridni so v Kočevju, Ribnici in v Grosupljem, kjer so že zgradili primerna igrišča, instruktorji ljubljanske košarkarske podzveze pa vodijo vadbo njihovih ekip.

— *Ustanovljena je bila* še ena košarkarska ekipa, ki bo delovala pod okriljem »Partizana« Vič v Ljubljani.

— *Ob pripravah za prvenstveno sezono* so imeli prejšnjo nedeljo v Novi Gorici tečaj za nove sodnike, ki ga je organizirala Okrajna zveza »Partizan«. Tečaj je obiskovalo 10 kandidatov.

— *Mednarodni sodnik Majo Pecinić* bo v kratkem sodil meddržavno košarkarsko tekmo bolgarske in češke reprezentance v Sofiji.

— *Znani košarkar Brumen bo* do konca meseca avgusta nastopal v moštvu Budućnosti iz Titograda, v drugem delu zvezne lige pa bo že igral spet za Ljubljano.

Neuresničena dobra zamisel

Polemika okoli waterpola in plavanja

Nekako pred mesecem dni so klubi I. zvezne waterpolo lige na sestanku odločili — seveda na pobudo Plavalne zveze Jugoslavije — da bodo letos v ligaškem tekmovanju ukinili plavalni program in ga dopolnili z igrami rezervnih waterpolo moštev. Ta odločitev je povzročila med plavalnimi delavci precej razburljive debate, ki so našle svoj odmev v obsežni anketi beograjskega Sporta. Redakcija tega športnega časopisa je sprožila med najvidnejšimi jugoslovanskimi plavalnimi delavci in strokovnjaki anketo, kaj menijo o tej nenavadni odločitvi.

Danes ko so o tem problemu spregovorili številni plavalni delavci iz naših glavnih plavalnih središč, lahko ugotovimo, da je vsaj 90 odstotkov udeležencev izjavilo, da je treba tudi plavalcem pustiti ligaško obliko tekmovanja. Toda podrobnejša analiza odgovorov nam daje dve mnenji, ki pa sta bistvenega pomena o končni odločitvi.

Bistveni vprašanji v tem problemu sta: ali obdržati ligo v takšni obliki, kot je bila doslej, ali pa organizirati nekaj drugega, boljšega? Prva rešitev — »status quo« — prav gotovo ni več sprejemljiva, saj je imela polno negativnih pojavov. Vezati plavalno ligo na moč naših najboljših klubov v waterpolu je privedlo do tega, da so se v istem tekmovanju srečali plavalci popolnoma neenakih vrednosti. Najbolj kričeč primer je Korčulanski plavalni klub, ki po svoji plavalni vrednosti zaostaja za marsikaterim slovenskim klubom. Nasprotno pa v to ligo niso vključeni klubi kot n. pr. Triglav, Primorje (Reka), Partizan (Beograd) in ŽPK Ljubljana, ki po svoji kvaliteti prav gotovo zaslužijo mesto v plavalni ligi najboljših.

Obstali smo na pol poti

Če ugotovimo, da dosedanja oblika tekmovanja ni zadovoljila, potem moramo organizirati nekaj boljšega. Tako je mislila tudi PZJ in prav je storila, ko je odločila, da naj se dosedanji plavalni del waterpolo lige ukine. Toda s to odločitvijo je PZJ ostala na pol poti. Njena zamisel, da naj bi občinska, okrajna in republiška prvenstva nadoknadila ono, kar so imeli plavalci v dosedanjem ligaškem tekmovanju, prav gotovo ni ugodna rešitev. Taka oblika tekmovanja bo morda koristila množičnemu razvoju plavanja v Jugoslaviji, nikakor pa ne kvalitetnemu. Če bodo plavalci prihajali na državna prvenstva z dvema, tremi nastopi na okrajnih in republiških prvenstvih — kjer za najboljše prav gotovo ne bo enakovrednih tekmecev — potem za najvažnejše tekmovanje ne bodo tekmovalno dovolj pripravljeni.

Ostaja nam edinole tretja rešitev. Plavalne klube po njihovi kvaliteti zbrati v dve ali tri conske lige, s čemer bi omogočili najboljšim tekmovalcem dovolj tekmovanj z enakovrednimi nasprotniki. Le tako lahko pričakujemo, da bo plavalcem zagotovljena primerna priprava za najvažnejša tekmovanja, istočasno pa dosežen tudi primeren propagandni učinek v vseh naših najvažnejših plavalnih središčih.

Seveda pa bi tak sistem plavalnega tekmovanja terjal, da bi se waterpolisti preusmerili na sistem turnirskega tekmovanja. Če pomislimo, da so najvažnejša tekmovanja — evropsko prvenstvo, olimpiada, »Trofeo d'Italia« turnirji, ki zahtevajo od tekmovalcev večdnevno vzdržljivost, bi taka oblika tudi našim waterpolistom morda še bolj koristila, kot pa dosedanji ligaški sistem.

M. P.

Že tretjič se mu je posrečil podvig. Ni pa dosti manjkalo, da bi ga prehitel njegov učenec Mikolič. Naš mojster strelec Franc Planinc je osvojil »Zlato puščico« in kaže, da ne namerava še kmalu odnehati

Po Sloveniji

■ **Vipava** — Zaradi nepravilnega odnosa nekaterih članov uprave društva, je občni zbor domačega Partizana le s težavo uspel. Primanjkuje strokovnih moči. Govora je bilo o gradnji novega športnega igrišča. Odnos predstavnikov oblasti, ki se vabilu niso odzvali, kaže, da v Vipavi še vedno nimajo pravega razumevanja za telesno vzgojo in šport.

■ **Ajdovščina** — Rokomet se na Goriškem vse bolj razvija. V zadnjem času so imeli kar 3 turnirje, med katerimi je bil zadnji v Ajdovščini. Rezultati: Ajdovščina-Cerkno 6:5, Ajdovščina—Gorica 7:4, Cerkno—Gorica 12:5, Gorica—Idrija 9:7, ženske: Ajdovščina—Idrija 13:2.

Okrog 100 članov in simpatizerjev je prisostvovalo občnemu zboru nogometnega kluba Primorje. Delo kluba je bilo v preteklem letu zelo razgibano in so moštva odigrala 53 prijateljskih in prvenstvenih tekem.

■ **Bovec** — Štab za nabiralno akcijo v Bovcu je sklenil, da bo takoj izdelal investicijski program ter pripravil načrte za športne naprave, predvsem po vaseh kot v Soči, Logu pod Mangartom, Žagi, Čezsoči in Trenti. Nekaj teh sredstev so namenili tudi gradnji objektov v Bovcu. Pri tem upajo, da bodo domačini, predvsem mladina, z veseljem priskočili na pomoč in s prostovoljnim

Okoli 4000 športnikov na Viču

Ustanovili so občinsko zvezo za telesno vzgojo

V četrtek je bila seja Sveta za telesno vzgojo občine Vič, kjer so razpravljali o vseh težavah, problemih ter uspehih športa in telesne vzgoje na tem območju Ljubljane. Čeprav te ljubljanske občine ne moremo primerjati z nekaterimi drugimi, ki imajo že večjo tradicijo in pa mnogo večje število raznih športnih objektov, so kljub temu dosegli nekaj takih uspehov, na katere so lahko ponosni. V mislih imamo v prvi vrsti lep športni park odprtega tipa, kjer domuje športno društvo Svoboda, mimo tega pa še vrsta srednjih in strokovnih šol.

Tudi število športnikov ni majhno, saj so našteli okoli 4000 ljudi, ki se aktivno ukvarjajo s športom in telesno vzgojo. Le-ti so združeni v raznih društvih, predvsem v »Partizanu« Vič, Trnovo in Brezovica ter v športnih društvih Svoboda, Elektra in SD Skapin. Razen tega imajo še veslaški klub Savica in posebno smučarsko sekcijo športnega društva Ljubljana na Brdu.

Stanje objektov sicer ni najboljše, vendar še kolikor toliko zadovoljivo. Društva »Partizan« imajo svoje domove, Svoboda lep stadion, pa tudi za kopanje je preskrbljeno, saj je na področju te občine lep bazen na Koleziji. Povedali so, da bodo letos dokončali vsa dela. Posebno poglavje predstavljajo šole, saj ima samo Tehnična srednja šola okoli 2000 dijakov, ki nimajo potrebnega prostora za telesno vzgojo. Predstavniki te šole so predlagali, naj bi občina dodelila zemljišče v neposredni bližini šole, kjer bi dijaki s svojimi brigadami zgradili mali športni park, pozneje pa tudi telovadnico. Nekoliko boljši položaj je pri kompleksu šol na Viču, kjer gimnazija in osnovna šola uporabljata igrišče »Partizana«, ki je v neposredni bližini.

Ko so premleli vse te probleme, so se dogovorili še z zastopniki raznih gospodarskih organizacij podjetij, da bi le-ta čimbolj učinkovito pomagala s finančnimi sredstvi pri splošni nabiralni akciji za telesno vzgojo v tej občini. Upati je, da te besede ne bodo naletele na gluha ušesa. Ustanovili so tudi občinsko zvezo za telesno vzgojo, ki bo odslej pomemben činitelj pri vseh telesnovzgojnih akcijah in pri splošnem razvoju športa in telesne vzgoje v občini Vič.

Svetovno prvenstvo v namiznem tenisu

Namizni tenis - za Azijce!

Japonska dvakrat svetovni prvak ● Jugoslavija od 5. do 8. mesta ● Evropa zaostaja

Pred pričetkom XXV. svetovnega jubilejnega prvenstva v namiznem tenisu je bila večina mnenja, da naša reprezentanca že dolgo ni imela tako ugodne priložnosti za eno najboljših mest, kot tokrat. Harangozo je v žioljenjski formi, Vogrinc soliden kot vedno, Vojislav Marković pa naj bi se prvič srečal z japonskimi igralci. Torej dva prekaljena in že stara znanca svetovnih prvenstev in debutant, ki se je pred svetovnim prvenstvom nekajkrat pojavil na vidnem mestu športnih rubrik. Ekipa torej, ki je bila sposobna doseči tudi največ, kar se doseči da.

Zgodilo pa se je, kar je dal slutiti zvezni trener Lovro Ratković v svoji izjavi pred svetovnim prvenstvom: »Zadovoljni smo, da smo v skupini z Japonci. Če jih bomo premagali, bo to največji uspeh, če pa bodo oni nas, bomo izgubili proti svetovnim prvakom.«

Japonci so na zadnjem svetovnem prvenstvo prav tako osvojili najvišji naslov. Rezultat 5:0 pa le kaže očitno premoč igralcev »Dežele vzhajajočega sonca«, pa čeprav tudi oni pred nastopom proti Jugoslaviji niso bili povsem brez skrbi. Res je, da bi naši igralci lahko zmagali v kakšnem dvoboju z Japonci, od zmage pa so le bili precej daleč. Ostane nam torej le tolažba, da si s ČSR, Švedsko in Brazilijo delimo 5. do 8. mesto. Mnogi so mnenja, da je tudi to nekaj. Če pa pogledamo nasprotnike, ki so bili v naši skupini, bi nas morala močno boleti glava, če tudi tega ne bi dosegli.

Up in ponos Japoncev je mojster namiznoteniškega loparja Ogimura

Lestvica v skupini C, kjer je igrala Jugoslavija, je nasleduje:

Japonska	9	9	0	45:1	9
Jugoslavija	9	8	1	40:8	8
Indija	9	6	3	36:18	6
Avstrija	9	6	3	33:23	6
Nizozemska	9	5	4	29:28	5
Vzhodna Nemčija	9	5	4	31:30	5
Danska	9	3	6	24:34	3
Italija	9	1	8	12:40	1
Luksemburg	9	1	8	11:43	1
Kanada	9	1	8	7:43	1

»Stari kontinent« nazaduje

Že nekaj let je očitno, da namizni tenis, ki se je rodil v Evropi, prav tu nazaduje. Dokaz za to je tudi letošnje svetovno prvenstvo, saj se je poleg Vietnama, Japonske in Kitajske le Madžarska uvrstila med 4 najboljše. Res je, da so Madžari v polfinalu premagali Kitajsko, ki so jo mnogi uvrščali med najresnejše kandidate za prvo mesto. Toda v finalu so Japonci tudi z Madžari obračunali z dokaj visokim rezultatom 5:1. Le Sido je kljub 110 kg pokazal malemu in gibčnemu Ogimuri, da še vedno stopa v korak z najboljšimi.

Svetovno prvenstvo je tudi pokazalo, da Japonci niso najboljši za, radi gobe, ki jo imajo na svojih loparjih, ampak, da so njihovi napadi tisto, kar jim prinaša zmage. Evropski funkcionarji bržkone zaman zahtevajo, naj bi prepovedali gobo. Neki japonski funkcionar je dejal, da bi ne bilo treba prepovedati gobe, ampak japonski napad. Ni torej goba prinesla Japoncem svetovno prvenstvo, ampak način igranja, ki je nekaj novega, kar je prinesel razvoj namiznega tenisa. Kdor pa ne koraka hkrati z razvojem, ostane zadaj. V Evropi je zaostanek očiten...

Še nekaj je, kar je v azijskih državah prispevalo k razvoju namiznega tenisa. Pri njih je to panoga, ki se ji posvečajo prav tako, kot recimo atletiki. Če povemo, da Ogimura preteče vsak dan 10.000 m, skače preko vrvice, se ukvarja z gimnastiko in polega tega igra še namizni tenis, je jasno, da se od njih lahko še mnogo naučimo. Pove pa mnogo tudi dejstvo, da je na Japonskem 200 kvalitetnih igralcev in da bi lahko pripeljali na svetovno prvenstvo 3 ekipe, od katerih bi lahko vsaka dosegla podoben uspeh kot Ogimura, Murakami, Hošino in Narita. Na Japonskem namizni tenis ni več pingpong...

Rezultati — polfinale: Japonska : Vietnam 5:3, Murakami : Mai Van Hoa 2:0, Hošino : Le Van Tiet 1:2, Ogimura : Tran Kon Dok 2:0, Murakami : Le Van Tiet 2:0, Ogimura : Mai Van Hoa 0:2, Hošino : Tran Kon Dok 0:2, Ogimura : Le Van Tiet 2:0, Murakami : Tran Kon Dok 2:0. — *Madžarska : Kitajska 5:3,* Sido : Jang Jui Hua 1:2, Földy : Vang Čun Jao 0:2, Berczik : Jung Kuo Tan 2:1, Sido : Vang Čung Jao 2:0, Berczik : Jang Jui Hua 2:1, Földy : Jung Kuo Tan 0:2, Berczik : Vang Čung Jao 2:0, Sido : Jung Kuo Ten 2:0.

Finale: Japonska : Madžarska 5:1, Murakami : Sido 2:1, Ogimura : Bubonyi 2:1, Hošino : Berczik 2:0, Ogimura : Sido 1:2, Murakami : Berczik 2:1, Hošino : Bubonyi 2:0.

Tudi Japonkam najvišji naslov

Tudi japonske igralke so pokazale, da je le način igre tisti, ki je prinesel Japonski tako pri moških kot pri ženskah prvo mesto. Igralke Eguči, Nambo, Macusaki igrajo namreč z loparji, prekritimi z gobo. Napadi pa zato niso nič manj nevarni.

Rezultati — finale: Japonska : Kitajska 3:0, Koreja : Kitajska 3:0, Japonska : Koreja 3:2.

Če govorimo o presenečenjih svetovnega prvenstva, pa lahko na prvem mestu omenimo neverjetno majhno zanimanje gledalcev v Dortmundu. Le nekaj sto gledalcev si je ogledalo ekipno tekmovanje. Rekord so dosegli na finalnem srečanju, ko se jih je zbralo 4000. Kaže, da tudi na tekmovanju posameznikov ne bo dosti več zanimanja. Ko pa je v sredo, ko je bil prost dan, igral plesni orkester Kurta Edelhagena, so prodali več kot 20.000 vstopnic...

Drama in komedija v nogometu

„Karambol" na Rijeki in nesreča v Sarajevu - V domačih logih

Pred tremi tedni je v letošnji nogometni sezoni prvič zapiskala sodniška piščalka. Takrat so mnogi upali, da bo začetek dober, da bodo točke kar same od sebe letele v malhe vseh klubov, od zveznih ligašev pa do podzveznih enajstoric. Toda je že tako, da eden obrača, drugi pa obrne in v teh treh kolih, ki jih imamo za seboj, se je zgodilo marsikaj takega, česar nihče ni pričakoval. Nekateri dogodki so razburili živce mnogih navijačev, nekaj pa je tudi takih, ki so značilni za začetek naše »brcarske« sezone.

● Prelomljene kosti...

Tekma Sarajevo : Vojvodina. Prizorišče stadiona na Koševu v Sarajevu. Igra se je komaj dobro začela, ko so vsi gledalci prestrašeno vzkliknili, trener naše reprezentance Čurić pa se je prijel za glavo in kričal na igrišču: »Pridite hitreje na pomoč, Boškovu je gotovo počila kost na nogi!«

Imel je prav, Boškova so odpeljali v bolnico, ga fotografirali z röntgenom in ugotovili, da ima prelomljeni obe kosti pod kolenom. Kako se jo to zgodilo? V 12. minuti so startali na žogo igralec Železničarja Šehović ter Boškov in vratar Vereš iz Vojvodine. »Srečanje« teh treh je bilo tako nesrečno, da bo Boškov sedaj nekaj mesecev priklenjen na posteljo. Zlom kosti je namreč tako kompliciran, da so morali Boškova operirati, zdravljenje pa bo trajalo najmanj 6 mesecev.

Nesrečno naključje? V tem primeru menda res. Posledica? Vojvodina je izgubila enega najboljših igralcev, državna reprezentanca pa nepogrešljivega krilca.

● Dvakrat Hajduk

Crvena zvezda v Splitu. Dogodek prve vrste. Ladje, ki so prihajale v Split, so skoraj tonile pod težo navijačev. Tovrnjaki iz okolice Splita so vozili zaprašene navijače naravnost na stadion. Mnogi so se pripeljali s kolesi — tradicionalni dalmavinski osli so že izumrli kot prevozno sredstvo. Srečanje »Majstora s mora« s Crveno zvezdo je pritegnilo rekordno število gledalcev.

Odkod pravzaprav tako zanimanje? Ali samo zaradi tega, ker je gostovala v Splitu Crvena zvezda? — Ne! Splitčani še niso pozabili, da je Crvena zvezda lansko jesen katastrofalno premagala Hajduka. Kar sedemkrat so Zvezdaši porinili okroglo usnje v mrežo mojstrov, ki takrat niso bili mojstri. Prav zato so letošnjo zmago 4:1 sprejeli z velikim navdušenjem, zadovoljni pa so tudi, ker je enajstorica Hajduka zaigrala zares dobro in bi bila lahko zmaga še višja. Zanimivo je, da so vsi gledalci, pa tudi razni nogometni strokovnjaki, med temi tudi član komisije za sestavo državne reprezentance Leo Lemešić, videli odlično igro mladega Hajdukovega vratarja Jurića. Dovolj bo, če napišemo Lemešićevo oceno:

Jurić je takšen kot nekdaj Beara!«

Samo teden dni za tem so prijatelji Hajduka še enkrat skakali skoraj do neba. Ne brez razloga, kajti Hajdukovci so v Skoplju premagali Vardarja kar s 5:0. In prejšnji ponedeljek smo lahko brali v raznih časopisih naslove kot »Tajfun z morja« in podobno. V Splitu ni več pesimistov. Pravijo, da se časi vračajo, ko so delali čudeže Vukas, Matošić, Ljuštica — slavni igralci Hajduka.

● Gasilske brizgalne in »Marica«

Rijeka je bila že lansko jesen presenečenje prvenstva. Kar naprej je osvajala točke tam, kjer jih ni nihče pričakoval. Preteklo nedeljo so vsi mislili, da naloga Reke na domačem igrišču ne bo tako težka, čeprav je enajstorica Partizana zares zelo dobra. In res se je tekma že nagibala h koncu, ko so Rečani vodili s 3:1. Menda so igralci Reke mislili, da je tekma že odločena v njihovo korist, Beograjčani pa so izkoristili nepazljivost ter znižali na 3:2. Takrat se je pričel pravi boj. Sodnik Lemešić, ki je dobil v jesenskem delu prvenstva najboljšo oceno med vsemi jugoslovanskimi sodniki, menda ni mislil, da je položaj tako kritičen. 89. minuta je tekla in Lemešić je gledal na uro, ko je igralec Partizana podal žogo v prazen prostor pred vrata Rijeke. Tam je bil globoko v offsideu Miladinović, ki je plasiral žogo v mrežo. Stranski sodnik je uporno mahal z zastavico. V tem trenutku so gledalci skoraj ponoreli, Lemešić pa je odpiskal konec tekme.

Čeprav je deževalo, je nekaj tisoč ljudi neumorno čakalo Lemešića pred vrati stadiona. Ubogi sodnik seveda ni mogel zapustiti svoje slačilnice in ni preostalo drugega, kot da so poklicali Ljudsko milico. Prišla je še ob pravem času, da je rešila Lemešića pred razgretimi navijači. Več kot dve uri so navijači stali pred stadionom in prav nič ni kazalo, da se mislijo raziti. Tokrat so prišli na pomoč gasilci, kar je seveda precej nenavadno. Naperili so svoje brizgalne v navijače in pod zaščito vodnih curkov se je Lemešić nekako izmaknil. Naložili so ga v avtomobil Ljudske milice in ga odpeljali iz nevarne gneče. In, da bi bil zaključek te tekme še bolj »južnoameriški«, je nekega navijača zadela srčna kap.

● Odred in gledalci

Če pometemo še malo pred svojim pragom, lahko rečemo, da smo z Odredom za zdaj kar zadovoljni. Tega mišljenja so menda vsi tisti stari kibici, ki že nekaj let niso obiskovali Odredovih tekem, pa so sedaj spet prišli na plan. Menda je res kar atrakcija za ljubljanski nogomet, če pride na tekmo približno 6000 gledalcev. Kaj takega v Ljubljani že dolgo ni bilo...

Seveda pri Odredu ne manjka še drugih zanimivosti. Kranjc med kandidati za državno reprezentanco, pridno obiskovanje treningov, požrtvovalnost igralcev na tekmah — vse to so stvari, ki jih doslej pri Odredu nismo bili vajeni.

To je mnogo obetajoče nogometno moštvo Sobote, ki je v letošnjem slovenskem prvenstvu prekrižalo račune že marsikateri slovenski enajstorici. Na skrajni desni v spodnji vrsti je najnevarnejši napadalec in najboljši strelec slovenske lige Mavčec

● Nekaj čudnih iz slovenske lige

Ali ni čudno, da priđe v Ljubljani na tekmo conske lige čez 1000 gledalcev?

... da Rudar v treh kolih ni niti enkrat zmagal?

... da je Branik lahko zadovoljen, da ni izgubil z zadnjim na lestvici, ljubljanskim Slovanom?

... da je Izola dobila točko v Trbovljah, izgubila pa z visokim rezultatom tik ob morju z enajstorico Ljubljane?

ZAKAJ v Maribor?

Prejšnjo nedeljo je imela svojo redno skupščino Judo zveza Slovenije. Na tem zboru so razpravljali o različnih težavah in problemih, ki tarejo to mlado organizacijo. Čeprav judo šport v Sloveniji vidno napreduje, ni vse tako, kot bi si klubi in vodilni funkcionarji zveze to želeli. Zakaj?

Najtežji problem je pomanjkanje sposobnih in delavoljnih funkcionarjev v republiškem forumu, to pa predvsem zaradi tega, ker so delo opravljali po večini študentje. Le-ti pa so zelo obremenjeni s študijem in žal niso mogli vseh nalog v organizaciji dobro opraviti. Letos pa je ta kriza prišla do vrhunca. To pač zaradi tega, ker je delo v glavnem viselo predvsem na sekretarju zveze tov. Hojanu, predsednik zveze tov. Bratkovič je v disciplinski preiskavi, drugi pa, kot smo že rekli, so se v precejšnji meri morali posvetiti študiju. Zaradi tega je nastalo vprašanje nadaljnjega uspešnega dela in obravnavati ga je morala seveda letošnja skupščina. Glede na to, da je tehnični referent zveze tov. Prančič pred kratkim odšel v JLA in da bo zaradi študija prekinil z delom tudi tov. Hojan, vrh tega pa bo odšel v JLA še tov. Gogala, je nastal problem glede funkcionarjev v Judo zvezi. Delegati so se precej časa pomudili ob tem vprašanju in navsezadnje našli (sicer ne najboljšo) rešitev da preneseja sedež Judo zveze v Maribor. Seveda so prišli do te odločitve z glasovanjem, glede na to, da imajo Mariborčani ob službeni zaposlitvi še največje možnosti za delo v organizaciji. Skupščina je zato sklenila, da bo delovala Judo zveza v Mariboru, za predsednika pa so delegati izvolili tovariša Nika Vrabla.

Odveč so torej govorice, da so vladale v tej organizaciji nezdrave razmere, »kot je to primer še v nekaterih drugih republiških športnih zvezah« (tako je namreč pisal časopis Večer) in nikjer tudi ni določeno neko ustaljeno pravilo, da mora biti sedež republiške športne organizacije izključno v Ljubljani. Glede na izkušenost funkcionarjev, ki so za letos prevzeli v roke krmilo Judo zveze, upajmo, da bo ta šport doživel tudi naprej uspehe, saj so predvideni različni tečaji za usposabljanje strokovnega kadra, skupščina pa je tudi sprejela več konkretnih sklepov za bodočo delo. -e

Angleži in - paraliza...

Otroška paraliza je bolezen, ki je onesposobila že marsikaterega vrhunskega športnika. Te dni je prišla iz Anglije vest, da so morali na hitro odpeljati v bolnišnico znanega angleškega reprezentanta v nogometu, branilca Jeffa Halla, ki igra pri klubu Birmingham City. Še v soboto je Hall sodeloval v ligaškem tekmovanju, potem pa se ga je nenadoma lotila zahrbtna bolezen. Seveda je v športnih krogih, zlasti med nogometaši, zavladalo precejšnje vznemirjenje zaradi te novice. Klubsko vodstvo Birmingham Cityja je dalo takoj skrbno preiskati vse igralce, ki so jih zdravniki »pretipali« od nog do glave. Seveda pa je klubsko vodstvo storilo še druge primerne ukrepe. Vsi igralci imajo najstrožji »hišni zapor« in se morajo izogibati kakršnega koli stika z neznanimi osebami, vsak igralec pa mora takoj, ko bi opazil najmanjše znake bolezni, to sporočiti vodstvu kluba. Zdravstveni urad v Birminghamu pa je opozoril vse znance, prijatelje in simpatizerje, ki so bili pred kratkim skupaj z državnim reprezentantom, naj se skrbno opazujejo in vsak najmanjši sum, ki bi kazal na paralizo, takoj sporočijo zdravnikom. Razburjenje pa se ni lotilo samo športnih krogov v Birminghamu, marveč tudi v ostalih klubih. Vodstvo Portshmoutha je prav tako dalo pregledati vse igralce in je pripravilo najstrožje zdravstvene ukrepe.

V sredo so zdravniki sporočili, da je zdravstveno stanje Halla precej kritično. Bolezen se je že tako razširila, da je Jeff Hall od vratu navzdol povsem ohromel. Zato so ga morali dati v »jeklena pljuča«, sicer bi že davno prenehal dihati. Da bi mu olajšali dihanje, so ga morali v torek trikrat operirati na prsnem košu.

Argentina ali Brazilija — to je vprašanje

Prvenstvo Južne Amerike v nogometu gre dalje. V nadaljevanju prvenstva so bili doseženi naslednji rezultati — Brazilija : Čile 3:0, Peru : Urugvaj 5:3 (!), Urugvaj : Paragvaj 3:1, Argentina : Peru 3:1, Čile : Bolivija 5:2, Brazilija : Urugvaj 3:1, Peru : Bolivija 0:0, Brazilija : Paragvaj 4:1. Odločilna tekma za prvo mesto med Argentino in Brazilijo bo v soboto, 4. t. m. Po dosedanjih tekmah je vrstni red naslednji: 1. Argentina 10 točk, 2. Brazilija 9, 3. Peru 5, 4. Urugvaj 4, 5. Paragvaj 4, 6. Čile 3. 7. Bolivija 1.

V finalu mladinskega mednarodnega turnirja v Bellinzoni je moštvo Crvene zvezde iz Beograda porazilo Milano z 2:1.

V Parmi je bil prav tako mladinski nogometni turnir ,na katerem je v finalu zmagala Fiorentina nad Vojvodino z 1:0 (1:0).

Brez Jugoslavije v polfinalu

V Sofiji so se pretekli teden nadaljevale tekme za mladinski nogometni turnir FIFE. Jugoslovanska reprezentanca, ki je igrala v C skupini skupaj z Zap. Nemčijo, Bolgarijo in Nizozemsko se ni uspela plasirati v polfinale. Zapadna Nemčija nas je porazila 1:0, Nizozemska z 2:1, Bolgarija pa 4:0. Tako je naša mladinska reprezentanca prav slabo zastopala jugoslovanski nogomet na tej elitni prireditvi.

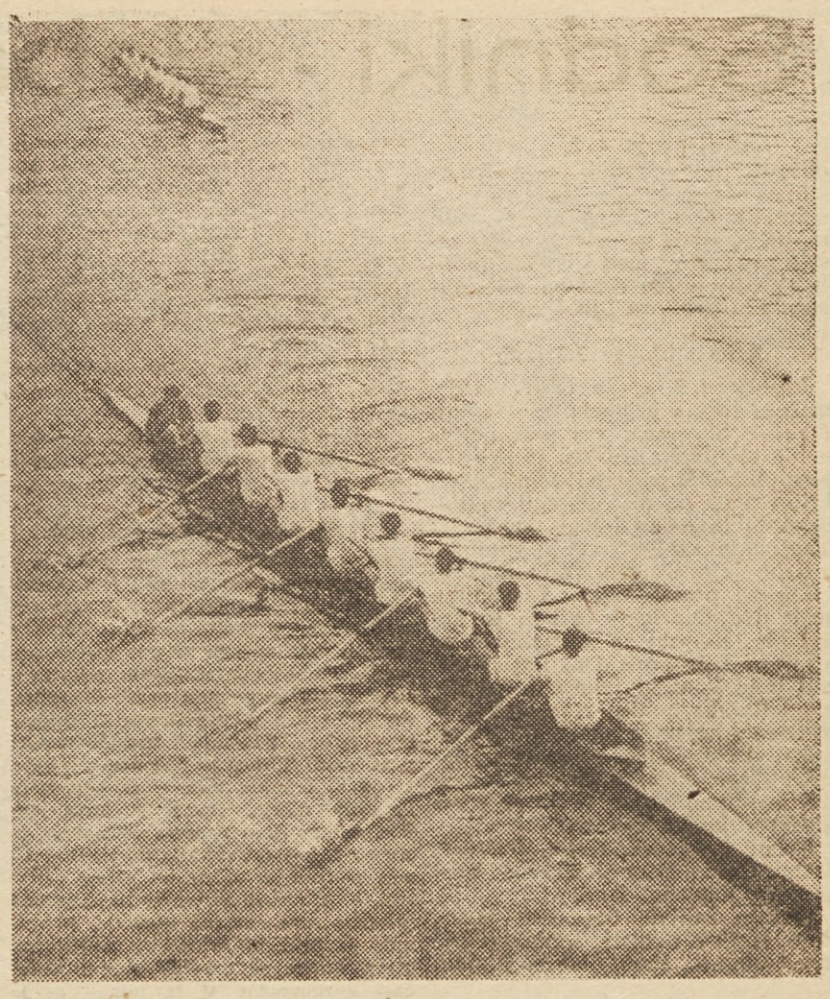

V letošnjem veslaškem dvoboju je zmagal Oxford pred Cambridgeom za 6 dolžin

Stirling Moss ima srečo!

Svetovno znani avtomobilski dirkač Stirling Moss pa se res lahko pohvali, da ima srečo. Ko je nedavno treniral za neko dirko v grofiji Sussex, se je na lepem znašel v zelo neprijetnem položaju. Njegov dirkalni avto znamke Cooper je imel že približno 140 km brzine, ko je na volanu prišlo do okvare. Vozilo je začelo zanašati proti robu ceste. Katastrofa je bila videti neizbežna. Vendar je Moss ohranil mirne živce in nekako uspel usmeriti drveči avtomobil proti velikemu kupu sena, ki je bil pritrjen zaradi varnosti ob robu ceste. Mossu je poskus uspel in tako se je ta nesreča, še prav srečno končala. Moss je odnesel s treninga le precejšnjo »porcijo« strahu, na avtomobilu pa je seveda nastala občutna škoda.

TO SO PLAVALCI IN POL!

Na visokošolskem prvenstvu ZDA v plavanju v kraju Ithaca so bili spet doseženi izvrstni rezultati. Največ zmag je dosegla univerza Michigan. **Boljši rezultati: — 1500 m prosto:** Stewart 18:26.2, Urbanscock 18:30.8, **200 y metuljček:** Gillanders 2:02.5, Tashnick 2:02.6, **220 y prosto:** Hanley 2:04.3, **100 y prosto:** Legacki 49.6, **100 y hrbtno:** McKinney 56.0, **100 y metuljček:** Gillanders 54.1, **440 y prosto:** Stewart 4:31.9, **200 y prsno:** Mullikem 2:21.3, Hopkins 2:21.5.

V Münchenu je nemški plavalec Lotter preplaval 100 m metuljček v času 1:02.6.

Na smučarskih tekmah na Etni je bil v alpski kombinaciji vrstni red naslednji: 1. Zimmermann (A), 2. Oberaigner (A), 3. Leitner (N). Trofejo narodov je osvojila Avstrija pred Švico, Italijo, Francijo, Nemčijo in Švico. Med ženskami je zmagala v kombinaciji Netzerjeva (A) pred Hofherrjevo (A) in Beelerjevo (Švica). Najboljši uspeh je dosegla med Jugoslovani Slavica Zupančič, ki je zasedla v veleslalomu v ostri konkurenci 10. mesto, le 2 sekundi za zmagovalko. Beller (Švica) je za progo potrebovala 1:08.4, Zupančičeva pa 1:10.4.

Na kolesarski dirki po Flandriji, ki se je je udeležilo 144 dirkačev, je zmagal Belgijec Van Looy.

Tesna zmaga Italije

V Neaplju je košarkarska reprezentanca Italije tesno porazila Španijo s 59:57 (24:25). Zmaga Italije je veliko presenečenje, ker je moštvo domačinov nastopilo močno oslabljeno. Tekmo sta sodila Čeh Glima in naš sodnik Stefanović.

V zaostali tekmi italijanskega košarkarskega prvenstva je Stock porazil Santipasto 65:61. **Lestvica po 20. kolu:** 1. Simmenthal 37, 2. Oransoda 37, 3. Ignis 35, 4. Motomorini 35, 5. Ponte Levissima 32, 6. Santipasta 29, 7. Stella Azzurra 27, 8. Lanco 27, 9. Stock 26, 10. Reyer 26, 11. Livorno 25, 12. Lazio 24.

RUSKI ATLETI imajo visoke cilje

Atletska zveza SZ je objavila minimalne rezultate, ki jih bodo morali doseči tisti atleti, ki bodo želeli dobiti potni list za olimpiado v Rimu. Seveda so ti »minimalni« rezultati tako fantastični, vsaj za naše razmere, da zbujajo dobršno mero spoštovanja. Če bodo vsi ruski reprezentanti povsod dosegli takšne »minimalne« rezultate, potem ameriški in drugi atleti v Rimu ne bodo imeli lahkega dela. Naj za primer naštejemo samo nekaj takšnih norm: **moški — 100 m 10.3, 200 m 20.9, daljina 7.70, višina 208, disk 56.00, kopje 80 m itd.; ženske — 100 m 11.5, 200 m 23.5, višina 175, daljina 6.20, kopje 55, disk 55 itd.**

V Chicagu je na atletskem mitingu Irec Ron Delany pretekel 1 miljo v času 4:06.4. **Ostali boljši rezultati — višina:** Haisley 204, **palica:** Bragg 461, Landström 441, Hoyle 441, Johnston 441, **50 y** Murchison 5.2.

Na mitingu, na katerem je ameriški atlet Dallas Long vrgel kroglo 19.25 m in s tem izenačil svetovni rekord O'Briena, je bilo doseženih še več odličnih rezultatov — **1 milja** Tabori 4:06.2, **daljina:** Range 7.46, **palica:** Morris 4.36, **disk:** Babka 57.96, Hamphreys 53.21, Silvester 52.60, **kladivo:** Connolly 63.34, **krogla:** Long 19.25, Nieder 19.12, O'Brien 18.90, Davis 18.36.

V **Vzhodnem Berlinu** je Hermann pretekel v dvorani progo 3000 m v izvrstnem času 7:58.8. To je najboljši rezultat, ki je bil doslej dosežen na tej progi v dvorani.

Znani skakalec v višino, 18-letni Thomas (ZDA), ki je nedavno postavil najboljši rezultat v skoku v višino v dvorani z znamko 216.5, si je težko poškodoval nogo ob neki nesreči v liftu. Po pisanju inozemskih časopisov bo Thomas v najboljšem primeru lahko pričel spet s treningom šele čez 2 ali 3 mesece.

Poletov nagradni natečaj

Odrezek št. 4

1. Maribor : Rudar			Priimek in ime:
2. Sobota : Triglav			
3. Jesenice : Ljubljana			
4. Kladivar : Krim			
5. Slovan : Izola			
6. Grafičar : Branik			Kraj:
7. Odred : Elektrostroj			
8. Proleter : Borovo			
9. Trešnjevka : Lokomotiva			Ulica, hišna št.:
10. Crv. zvezda : Radnički			
11. Budučnost : Partizan			
12. Sarajevo : Rijeka			
13. Hajduk : Dinamo			
14. Velež : Vojvodina			
15. Vardar : Željezničar			

Več kot fantastično...!

Long kontra O'Brien — 20 m za šalo

(Nadaljevanje s 1. strani)

odšel v Los Angeles na University Southern California. Že lani se je lotil tudi krogle članske teže in njegovih 18.60 je odjeknilo v atletskem svetu kot senzacija. To je bil alarmni znak za O'Briena in ostale najboljše metalce.

Santa Barbara

Kalifornijsko mesto Santa Barbara bo prišlo v zgodovino atletike iz dveh razlogov. Na eni strani je bilo tu doslej največje tekmovanje metalcev krogle, na drugi strani pa je po mnogih letih moral pustiti svetovni rekorder O'Brien pred sebe kar dva atleta. Človek, ki ni poznal poraza več let, je bil kar dvakrat premagan. Prav je, da ponovimo rezultate: Long 19.25, Nieder 19.11, O'Brien 18.76, Davis 18.37.

Long je pričel z metom 18.54, potem je sunil dobrih 7 kg težko kroglo na 19.25, naslednja meta sta bila pod 18 m, v petem pa so mu izmerili 18.73.

To niso bili prvi letošnji rezultati. V začetku marca je v Los Angelesu prišlo do dvoboja med Longom in O'Brienom. V regularnih 4 metih nista dosegla »pretresljivih rezultatov in O'Brien je odšel v garderobo, da bi se oblekel in odšel v kino. Tedaj pa je zvedel, da je Long stopil v krog še petič in dosegel 19.30, to je več od svetovnega rekorda. Parry ne bi bil Parry, če ne bi takoj odhitel nazaj na stadion, vzel kroglo in jo sunil 19.37 m. Z rekordi seveda ni bilo nič. Prvič sta oba metalca dosegla rezultata izven tekmovanja, razen tega pa je tekmovalni prostor »visel« nekoliko bolj, kot to dopuščajo pravila. Za nekaj dni kasneje pa so napovedali poskus rušenja svetovnega rekorda. 19.06 O'Briena in 18.91 Longa ni zadostovalo. Izven konkurence pa je Long zabeležil 19.25.

193 cm in 126 kg

V čem je Longova skrivnost; če smemo njegovim dosežkom »podtikati« sploh kaj takega. Skrivnosti ni. Tu imamo prvič njegovo velikost in lepo število kilogramov, kar seveda še ni dovolj. Tu je tudi precejšnja hitrost, ne sicer takšna kot pri O'Brienu ali Fuchsu, ne hitrost v sprintu, ampak hitrost v krogu za metanje. Longova eksplozivnost je skoraj brez primere. Razen tega pa je do skrajnosti izkoristil tudi vse, kar je v zadnjih 6 letih »naštudiral« O'Brien. Long meče v slogu O'Briena z malenkostnimi odstopi, ki sta jih vnesla s svojim trenerjem Vernom Wulfom.

Fantastične perspektive

Long je star 18 let, njegov rezultat 19.25. O'Brien je bil tudi nekdaj prav toliko star in krogla mu je tedaj letela le na 16.42 km. Zaključek: če bo Long prav tako prizadeven, kot je bil O'Brien, ki je ure in ure pred zrcalom vadil posamezne elemente meta krogle, potem si sami lahko izračunamo, kaj se bo zgodilo s svetovnim rekordom. Ob takšnem sklepanju ne bi smeli reči, da je 20 m že končna meja za Longa. Toda tukaj je tudi še O'Brien. Za ameriške pojme je Parry atletski starec, toda eden najbolj znanih trenerjev Dean Cromwell pravi takole: »Sreča za Parryja, da ima mladega fanta, kot je Long, za zasledovalca. Tako vztrajen človek, kot je Parry, bo svoj rezultat pomaknil tudi do 19.50 in 20 metrov.«

Ne smemo pozabiti, da je Parry že metal blizu 20 m. Rusi so imeli lani v Moskvi priložnost, da mu na treningu izmerijo rezultat 19.80. Torej... pričela se je velika zasledovalna dirka. Na eni strani svetovni rekorder »številka 1« Parry O'Brien s svojo izdelano tehniko in dolgoletnim izkustvom, na drugi strani svetovni rekorder »številka 2« Dallas Long s svojo orjaško silo in svojo mladostjo.

Kdo bi vedel, kolikokrat bosta oba fenomenalna metalca še stopala v isti krog in v neposrednih dvobojih reševala vprašanje, kdo je boljši in kdo je svetovni rekorder. O'Brien je obljubil, da bo tekmoval še do olimpijskih iger v Rimu. Pred nami je torej še leto in pol takšnih dvobojev v metu krogle, kot jih svet še ni videl. O'Brien si sicer ne dela utvar: »Jaz sem potreboval 10 let, da sem prišel preko 19 m. Moj mladi nasprotnik pa je to storil tako rekoč kot novinec. Menda je komentar odveč.«

Počakajmo do rimske olimpiade, da vidimo, kako se bo končal mnogokratni dvoboj gigantov in kakšna številka bo zapisana v listi svetovnih rekordov v rubriki »met krogle«.

Uzborne objave

PRAVILNE REŠITVE »POLETOVEGA NAGRADNEGA NATEČAJA«

Pri Poletovem nagradnem natečaju št. 2 je sodelovalo 3644 udeležencev. Nagrado 20.000 din prejme Frič, Ljubljana, Titova 60 z 10 pravilnimi rešitvami.

1. Sobota : Grafičar	1
2. Maribor : Krim	x
3. Kladivar : Triglav	1
4. Jesenice : Rudar	odpade
5. Ljubljana : Rudar	1
6. Slovan : Branik	x
7. Zagreb : Sloboda	1
8. Proleter : Elektrostroj	1
9. Split : Lokomotiva	2
10. Trešnjevka : Šibenik	x
11. Borac : Borovo	2
12. Vardar : Hajduk	2
13. Velež : Dinamo	1

Hokejisti NH Ljubljana!

Vsi hokejisti Ljubljane bodo imeli v ponedeljek, 6. t. m. ob 17. uri na drsališču pod Cekinovim gradom izreden sestanek. Zaradi dogovora o načrtnem delu v mrtvi sezoni je udeležba za vse hokejiste obvezna.

UO HK Ljubljana

Opomba: 1.—6. slovenska nogometna liga, 7.—9. druga zvezna nogometna liga, 10.—15. prva zvezna nogometna liga, 13. do 15. rezervni par.

V 105. tekmi zmagal Oxford

Preteklo soboto je bil na Temzi v Londonu tradicionalni veslaški dvoboj med univerzama Cambridge in Oxford. To športno tekmovanje ima tako bogato tradicijo kot le malokatero športno tekmovanje na svetu. Prva veslaška tekma Oxford : Cambridge je bila namreč že 10. junija 1829, torej ravno pred 130 leti. V prvem dvoboju je zmagal Oxford in še danes hranijo v Angliji prvi čoln, v katerem so zmagali študentje iz Oxforda. Seveda je ta čoln prav malo podoben današnjim vitkim tekmovalnim čolnom, pač pa je bolj podoben nerodni in okorni barki, ki je zahtevala od veslačev silnih naporov. Letošnje srečanje je bilo 105. po vrsti in je zmagal osmerec Oxforda. Večino zmag pa si je doslej priborila univerza v Cambridgeu. Kako privlačno je to tekmovanje za gledalce pričajo številke: prvemu dvoboju je prisostvovalo 20.000 gledalcev, letošnjemu pa kar 250.000.

Nogometna prvenstva evropskih držav

FRANCIJA — 30. kolo: Nice : Valenciennes 1:0, Lens : Nimes 0:1, Sedan : Lyon 3:1, Angers : Monaco 0:0, Nancy : Sochaux 2:2, Racing : Marseille 2:1, Ales : Lille 1:2, Reims : St. Etienne 3:0, Toulouse : Strasbourg 5:1, Limoges : Rennes 2:4. **Lestvica:** Nice 44, Nimes 43, Racing in Reims 38 itd.

ŠPANIJA — 27. kolo: Las Palmas : Atletico Bilbao 1:0, Granada : Real Madrid 0:3, Valencia : Celta 3:0, Atletico Madrid : Betis 3:1, Barcelona : Saragosa 3:0, Sevilla : Espagnol 3:0, Real Sociedad : Gijon 0:0, Oviedo : Osasuna 1:3. **Lestvica:** Barcelona 46, Real Madrid 44, Atletico Bilbao 32, Betis 30, Atletico Madrid 30 itd.

Nekateri rezultati prijateljskih nogometnih srečanj — Rotweiss (Essen) : Austria 4:2, Alemannia (Aachen) : Spartak (Praga) 5:2, Karlsruher SC : Austria 5:1, Kickers (Offenbach) : Ferenczvaros 2:3, Wacker (Dunaj) : MTK (Budimpešta) 0:1, Grazer AK : Honved 1:2, Vasas : München 1860 3:2, Uzpesti Dozsa : Rapid (Dunaj) 0:0.

Iz raznih športov

Italijanska nogometna zveza je na svojem zasedanju v Bologni ponovno sklenila najostreje zabraniti kakršenkoli »uvoz« novih nogometašev iz tujine. Zveza se je odločno postavila na stališče, da je trenutno v Italiji več kot dovolj »importiranih« nogometnih asov.

Znani avstrijski nogometni reprezentant Ernest Ocvirk, trenutno kapetan italijanske ligaške enajstorice Sampdorie, se je na tekmi Genoa : Sampdoria tako poškodoval, da bo moral 40 dni prekiniti z nogometom.

Telovadni dvoboj ženskih reprezentanc Italije in Švedske se je v Rimu končal z zmago domačink 187.665:182.390.

V Angliji je, kot kaže, veliko zanimanje za športna tekmovanja »nežnega spola«. Ko sta se v Londonu srečali ženski reprezentanci v hokeju na travi Anglije in Južne Afrike, se je na stadionu v Wembleyu zbralo kar 54.000 gledalcev! Zmagale so domačinke 4:1.

Na dirki po Kalabriji je na 274 km dolgi progi zmagal Italijan Bartolozzi.

Sodniki - slaba stran

(Nadaljevanje s 1. strani)

občutili tudi odsotnost najboljšega strelca slovenske lige Mavčeca.

Sodnik Konič iz Kranja ni sodil najbolje, saj je spregledal nekaj resnih prekrškov, med katerimi je bila najbolj očitna roka na robu kazenskega prostora Ljubljane.

Krim : Slovan 3:0 (1:0)

Ljubljana, 5. aprila. Obramba domačega Krima je imela na današnji tekmi s Slovanom ves prvi polčas polne roke dela. Gostom je pri njihovih napadih pomagal močan veter, kljub temu pa niso dosegli zaželenega. Edini gol so dosegli domači po Toniju zaradi napake v obrambi.

Krim je v drugem polčasu bolje izkoristil pomoč vetra, dosegel pa je le dva gola in še ta bolj po naključju. Najprej je Marjanovič po strelu iz kota povišal na 2:0, 10 minut pred koncem tekme pa je dosegel Škraba končni rezultat 3:0. V drugem polčasu je imel tudi Slovan nekaj priložnosti, ki pa so ostale neizkoriščene. Sodniku Tavzesu bi očitali enajstmetrovko, ki jo je spregledal v korist Slovana.

Krim: Jazbinšek, Kržin, Rozman, Matos, Česen, Bergelj, Škraba, Marjanovič, Kastelic, Toni.

Slovan: Žabjak, Banjanac, Janša, Pezo, Herbst, Švigelj, Toplak (Plečko), Oplotnik, Povše, More, Bezjak.

Branik : Kladivar 5:4 (2:2)

Maribor, 5. aprila. Današnjo tekmo bi lahko imenovali tekmo za dobre živce. Situacije na igrišču so se neprestano menjavale, tako da gledalci vseskozi niso vedeli, katero moštvo bo zmagalo. Kljub temu pa si je Branik zmago zaslužil. Napadi Celjanov so bili redkejši, zato pa nevarnejši.

Prvih dveh golov v škodo Branika je kriv Filipančič. Kar štirih enajstmetrovk na eni tekmi že dolgo nismo videli. Deloma je to pripisati slabemu sodniku. Če bi moštvi ne bili disciplinirani, bi prav lahko prišlo do neredov. V 79. minuti je bil izključen Donko. Gole za Branik so dosegli Rojnik 3 ter Najberg in Plaznik po 1, za Kladivar pa Vodeb 2 ter Pikl in Hribernik po 1.

Branik: Filipančič (Eferl), Donko, Pandur, Čučko, Železinger, Elsner, Najberg, Hanzl, Plaznik, Rojnik, Cekov.

Kladivar: Bencik, Vodeb, Coklič, Pavlič, Marinček, Kokotec, Lipovšek (Stor), Hribernik, Hočevar, Pikl, Šega.

Izola : Maribor 1:2 (1:2)

Izola, 5. apr. Za nastop Mariborčanov je vladalo v Izoli veliko zanimanje in tako se je zbralo na tekmi več kot 1000 gledalcev. V prvem polčasu je bila igra živahna in borbena. Domači so imeli pobudo v svojih rokah, toda v 13. minuti je prišel Maribor povsem nepričakovano v vodstvo. Vidic je streljal v Lesjakova vrata in žogo je dobil prosti Arnejčič in že je bilo 1:0 za Maribor. Po tem golu je Izola zaigrala še bolj požrtvovalno in prisebno. V 22. minuti je Januz izenačil na 1:1. Samo nekaj minut kasneje je sodnik inž. Skalar povsem nepravilno dosodil najhujšo kazen — enajstmetrovko —, ki jo je v 31. minuti Kreač realiziral in dosegel zmago za Maribor in s tem končni rezultat. V drugem polčasu bi moral sodnik dosoditi popolnoma očividno enajstmetrovko v korist Izole, toda njegova piščalka je ostala nema.

Izola: *Lesjak, Santin, Gabrijelčič, Januz, Sorgo, Radović, Muženič, Bera, Jerković, Lukin, Žabkar.*

Maribor: *Fišer, Ferš, Kopše, Rajninger, Kreač, Kek, Kovač, Breznik, Vidic, Lupša, Arnejčič.*

Triglav : Grafičar 5:2 (3:0)

Kranj, 5. aprila. Ob lepem vremenu je srečanju prisostvovalo okoli 1000 gledalcev, ki pa so bili zadovoljni z igro domačinov le v prvem polčasu, kajti v drugem delu igre je Triglav močno popustil. Po začetnih neuspelih napadih z obeh strani so se prvi znašli domačini, saj je že v 7. minuti Brezar II dosegel zelo lep gol. Šest minut kasneje je bila pred vrati Grafičarja podobna situacija, ki pa ni prinesla gola. V 20. minuti je iz gneče dosegel Brezar I. drugi gol, štiri minute pred koncem polčasa pa je Brezar I. povečal rezultat na 3:0. V drugem polčasu so Kranjčani precej popustili. V 50. minuti je vratar Dagarin zelo prisebno rešil nevarno situacijo, 62. minuta je prinesla avtogol v korist Triglava, potem pa sta bili moštvi nekaj časa enakovredni. V 73. minuti se je spet izkazal Dagarin. Prvi gol za goste je dosegel **Podobnik** šele v 75. minuti, peti gol za domačine pa je v 79. minuti dosegel Brezar I. »Piko na i« je postavil v 83. minuti Hanžič, ki je s tem dosegel končni rezultat srečanja.

Rudar : Jesenice 6:0

Hrastnik, 5. aprila. Na igrišču v Hrastniku je Rudar zaigral povsem drugače kot prejšnji dve tekmi. Nastopil je v spremenjeni postavi:

Ahlin, Traven, Lenič, Lamovšek, Sorl, Mrežar I., Perc, Mak, Knavs, Mrežar II., Kastelic.

Domači so bili ves čas v premoči in večjega poraza je rešil goste dobro razpoloženi vratar. Rudarji so takoj navalili in že v peti minuti je Knavs lepo podal Maku in dosegel prvi gol. Napadi so se nadaljevali in Kastelicu je v 9. minuti uspelo povišati na 2:0, v 11. minuti pa na 3:0. Rudar je napadal ostro, toda pri streljanju se ga je držala smola, saj se je žoga kar dvakrat odbila od prečke. V 18. minuti je Knavs z wolley udarcem dosegel četrti, eno minuto pred koncem polčasa pa peti gol. V drugem delu igre so se napadi Rudarja nadaljevali, žoga pa je našla pot v mrežo le enkrat po zaslugi Mrežarja II. Če bi imeli strelci Rudarja več sreče, bi bila lahko zmaga še lepša. Pri gostih se je odlikoval vratar. Pred 1200 gledalci ni najbolje sodil Janežič.

LESTVICA SLOVENSKE NOGOMETNE LIGE

Branik	15	11	2	2	52:19	24
Rudar	15	10	3	2	42:18	23
Maribor	15	8	5	2	31:15	21
Ljubljana	15	8	3	4	31:21	19
Kladivar	15	7	3	5	34:31	17
Krim	15	7	2	6	30:24	16
Izola	15	4	5	6	20:26	13
Sobota	15	6	2	7	54:45	14
Triglav	15	4	4	7	25:30	12
Grafičar	15	3	5	7	23:37	11
Slovan	15	0	5	10	14:45	5
Jesenice	15	2	1	12	17:53	5

S 110 kg v finalu

Tudi tekmovanje posameznikov na svetovnem prvenstvu v namiznem tenisu, ki je bilo danes končano, je prineslo skoraj popolni uspeh japonskim tekmovalcem in tekmovalkam. Od petih prvih mest, ki so bila na razpolago pri posameznikih in dvojicah, so štirikrat prejeli pokale japonski igralci. Le v tekmovanju posameznikov je Kitajcu Yungu uspelo odvzeti primat japonskim igralcem.

Jasno je, da je bilo v ospredju pozornosti tekmovanje posameznikov pri moških. Ko so se med osem najboljših na svetu uvrstili kar štirje Kitajci, je bilo pričakovati, da bo v tej disciplini prvo mesto verjetno pripadalo enemu od teh igralcev. Toda med štiri najboljše se je uvrstil nato le Young, ki je odpravil Berczika. Največje presenečenje je napravil že precej priletni Američan Miles, ki se je uvrstil med štiri najboljše. Tudi Sido s 110 kg teže je tokrat spet zaigral kot v svojih najboljših letih. Zato je njegova uvrstitev v finale povsem zaslužena. Prej je namreč moral premagati več odličnih igralcev. Med njimi je bil še naš Harangozo, ki bi se z nekoliko več sreče morda tudi uvrstil v finale.

Razvrstitev prvih štirih tekmovalcev pri moških posamezno kaže zanimivo sliko, saj so se med najboljše uvrstili igralci s treh kontinentov: Američan, Kitajec, Madžar in Japonec. Če bi ocenjevali moči po tem, bi lahko rekli, da nobena država ni v izraziti premoči. Vendar so Japonci osvojili ekipno prvenstvo pri moških in ženskah ter pri ženskah posamezno, pri moških in ženskih dvojicah ter pri mešanih dvojicah.

Rezultati posamezno moški — četrtfinale: Jung (Kit) : Berczik (Madž) 3:1, Miles (ZDA) : Jang (Kit) 3:0, Sido (Madž) : Vang (Kit) 3:0, Ogimura (Jap) : Cuang (Kit) 3:0. **Polfinale:** Jung : Miles 3:2, Sido : Ogimura 3:2. **Finale:** Jung : Sido 3:1 (19:21, 21:12, 21:15, 21:14).

Ženske finale: Macusaki (Jap) : Egučl (Jap) 3:1 (21:18, 18:21, 21:7, 21:13).

Dvojice moški: Ogimura—Murakami (Jap) : Stipek—Vihnanovsky (ČSR) 3:2 (17:21, 19:21, 21:19, 21:19, 21:14).

Ženske: Nanba—Jamaisumi (Jap) : Egučl—Macusaki (Jap) 3:0 (21:12, 21:15, 21:14).

Mešano: Ogimura—Egučl (Jap) : Murakami—Macusaki 3:0 (21:14, 21:17, 21:14).

Nogometna prvenstva evropskih držav

Anglija — Blackbourne : West Bromwich 0:0, Blackpool : Leeds 3:0, Aston Vila : Lester 1:2, Chelsea : Manchester City 2:0, Manchester United : Bolton 3:0, Nottingham : Arsenal 1:1, Portsmouth : Preston 1:2, Totenham : Luton 3:0, West Ham : Everton 3:2, Wolwerhampton : Burnley 3:3.

Italija — Alessandria : Lanerosi 1:0, Bologna : Fiorentina 0:4, Juventus : Bari 2:2, Lazio : Triestina 3:1, Milan : Roma 4:1, Napoli : Torino 2:2, Padova : Spal 2:1, Sampdoria : Internazionale 2:4, Udinese : Genova 4:0. Po 26. kolu vodi na lestvici Fiorentina z 41 točkami pred Milanom 40, Internazionale in Juventus po 34 točk.

Na mednarodnem krosu v Belgiji je naš tekač Mihalič osvojil četrto mesto, Subotič osmo, Ivanovič pa deseto mesto. Na 10 km dolgi progi je med 42 tekmovalci zmagal Belgijec Relands v času 31:24, Mihalič je potreboval za progo 31:56.

Na košarkarskem turnirju na Reki je danes zmagalo moštvo Zadra, ki je v finalni tekmi premagalo lanskega zmagovalca ekipo Karlovca s 60:48. Na turnirju je sodelovalo osem moštev.

V Pragi je košarkarska reprezentanca ČSR porazila Turčijo 80:51.

V Zagrebu brez golov

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pri Dinamu je bila solidna kriiška vrsta, medtem ko je pri Crveni zvezdi dobro igral Maravić.

Rijeka : Vardar 1:0 (1:0)

Tekma na Reki je bila lepa le prvo polovico prvega polčasa. Od 25. minute dalje pa je bila igra monotona in slaba. Igralci so netočno podajali in redko izvajali lepe kombinacije. Rijeka je imela več priložnosti, saj je skoraj ves čas igrala na polovici Vardarja.

Železničar : Hajduk 3:0 (1:0)

Sarajevo, 5. apr. Pred 18.000 gledalci je danes Železničar premagal Hajduka povsem zasluženo.

Železničar: *Radović, Ribar, Kranjc, Matić, Jusufbegović, Karaica, Bukvić, Smailović, Vuinović, Žigante, Pašić.*

Hajduk: *Jurić, Bego, Ilić, Kragić, Brkljača, Žinetić, Unković, Vičević, Senauer, Vidošević, Z. Bego.*

Gole za Železničarja so dosegli Smailović v 33. in 63. ter Pašić v 51. minuti.

Železničar se je z največjo požrtvovalnostjo vrgel v veliko borbo. Hajduk je bil tehnično nekoliko boljši, napadalci enih kakor drugih pa so zapravili vrsto ugodnih priložnosti. Smailović je v 33. minuti dosegel prvi gol, kar je še bolj ohrabrilo domačine. V drugem polčasu je bila borba še lepša. Senauer je imel v 57. minuti idealno priložnost, da rezultat izenači, toda zgrešil je cilj. Kar so zamudili gostje iz Splita, so nadoknadili domačini in po Smailoviću in Pašiću dosegli tri gole.

Partizan : Sarajevo 1:1 (0:1)

Beograd, 5. apr. Včeraj je bila na stadionu JLA pred 15.000 gledalci zanimiva prvenstvena tekma med Partizanom in Sarajevom.

Partizan: *Soškić, Belin, Jusufi, Mitić, Pajević, Miladinović, Z. Čebinac, Radović, Kaloperović, Galić, Mihajlović.*

Sarajevo: *Ančić, Džemižić, Biogradlić, Skaro, Stipić, Ijačić, Kurtović, Ferhatović, Arslanagić, Živkov, Moč.*

V 23. minuti prvega polčasa je Ferhatović preigral obrambo Partizana in tudi golmana Soškića. Z glavo je poslal žogo v mrežo. Šele v 83. minuti je Miladinović izkoristil zmedenost obrambe Sarajeva in z ostrim strelom izenačil. Sicer pa celotno srečanje ni prineslo kdo ve kako velikega športnega užitka.

Radnički : Velež 4:1 (1:0)

Podzvezna nogometna prvenstva

Primorska podzveza: Rudar : Sidro 3:6, Nova Gorica : Tolmin 3:0, Tabor : Koper 1:3, Primorje : Ilir. Bistrica 7:0, Adria : Branik 3:2, Postojna : Anhovo 7:0. — **Mladinci:** Postojna : Anhovo 4:1, Rudar : Sidro 4:0.

Ljubljanska podzveza — I. razred: Svoboda (Duplica) : Ljubljana B 3:6, Kamnik : Poštar 2:1, Domžale : Javornik 5:0. — **II. razred:** Papirničar : Usnjar 2:2, Medvode : Jevnica 7:0. — **Mladinci:** Ljubljana : Litija 15:0, Slovan : Mengeš 3:0, Krim : Odred 2:1.

Celjska podzveza: Celje : Slov. Konjice 6:0, Kovinar (Štore) : Olimp 2:1, Brežice : Ruđar (Vel) 1:3, Šoštanj : Proletarec 0:2, Rudar (Trb II) : Bratstvo 2:0. — **Mladinci:** Rudar II (Trb) : Rudar (Hr) 8:0.

Gorenjska podzveza: Svoboda (Šenč) : Škofja Loka 3:1, Planika : Bratstvo (ŠL) 1:1. — **Mladinci:** Triglav : Mladost 6:0, Partizan (Rače) : Metalurg (Slov. Bistrica) 2:0, Korotan : Aluminij 2:2.

Mariborska podzveza: Drava : Fužinar 4:1.

Nogometne vesti

Sofija — V polfinalu mladinskega nogometnega tekmovanja za evropski pokal je reprezentanca Bolgarije premagala Vzhodno Nemčijo s 3:0, Italija pa Madžarsko z 1:0. S tem sta se obe ekipi plasirali v finale, ki bo jutri popoldan v Sofiji.

Beograd — Mednarodna nogometna komisija Jugoslavije je odobrila državnemu prvaku Dinamu iz Zagreba gostovanje v Belgiji. Dinamo bo odigral tam tri tekme.

Buenos Aires — Odločilna tekma za prvo mesto na nogometnem prvenstvu Južne Amerike med Argentino in svetovnim prvakom Brazilijo se je končala neodločeno 1:1. Argentina je s tem osvojila prvo mesto z 10 točkami, Brazilija pa je z 9 točkami druga.

Slovensko prvenstvo posameznikov v judu

Objektivnost - prvi pogoj!

Ljubljana, 5. marca. — Slovensko prvenstvo posameznikov v judu je zlasti med klubi vzbudilo živahno zanimanje. To tembolj, ker je hkrati pomenilo izbirno tekmovanje za državno prvenstvo. Prav zaradi tega smo pričakovali, da bo novo vodstvo Judo zveze Slovenije tej svoji prvi nalogi po letošnji skupščini posvetilo čimvečjo pozornost. Žal se to ni zgodilo, saj se je prvenstvo zaključilo z nezadovoljstvom udeleženih tekmovalcev. Zakaj?

Vzroki temu so bili: 1. šibka organizacija. Včerajšnji del prvenstva se je začel s triurno zamudo, ki so jo povzročili tekmovalci obeh klubov iz Maribora ter vodstvo tekmovanja, ki so prepozno prišli v Ljubljano. Razumljivo, da je bilo to za nastopajoče napornejše; 2. neobjektivno in v mnogih primerih nerazumljivo sojenje in 3. slaba propaganda, kajti zlasti včeraj je obiskalo prireditev zelo malo gledalcev, medtem ko jih je bilo danes mnogo več.

Vprašujemo se torej, če bi Judo zveza lahko dobila za vse te pomanjkljivosti oceno zadostno in če bodo novoizvoljeni funkcionarji sposobni voditi korektno nepristransko politiko do podrjenih klubov. Vse to smo premišljali, ko smo videli požrtvovalno in po večini dostojno športno borbo nastopajočih, pa sta sodnika, zlasti ob nastopanju mariborskih borcev, sodila preveč lokalpatriotsko. Zlasti, kadar je bilo treba odvzeti ali pa prisoditi kakšno točko tekmovalcem ostalih klubov.

V finalu je pa sodnik Kolnik zagrešil neodpustljivo napako, ko je — kljub dvema dobrima metoma — odvzel povsem zasluženo zmago Škrabi. Še večje je bilo presenečenje, ko je vodstvo tekmovanja odklonilo protest »Ljubljane« proti tej odločitvi, češ da pri judo tekmovanjih protesti sploh »niso v navadi«!

Rezultati finala — lahka kategorija: Subic (O) : Skraba 1:0, Gabrovec (M) : Usar (B) 1:0, *srednja:* Macarol (L) : Boben (T) 1:0, *težka:* Gale (O) : Ferle (B) 1:0, Maček (L) : Gale (O) 1:0, Maček (L) : Ferle (B) 1:0. *Vrstni red — lahka:* Subic (O), Skraba (L), Gabrovec (Mrb), Usar (Br), *srednja:* Macarol (L), Stajmec (Br), Šterk (L), Boben (Trgl), *težka:* Maček (L), Gale (O), Ferle (Br), Zaviršek (Br).

Morrow in Murchison 10.2 na 100 m

V Austinu (Texas) je olimpijski zmagovalec v teku na 100 m, Bob Morrow, pretekel progo 100 m v času 10.2. Drugo mesto je osvojil Ira Murchison, ki je dosegel isti čas kot Morrow. Odlikoval se je še Shelbi, ki je skočil v daljino 7.79 metra.

Prvak Švice v nogometu Young Boys je v četrtfinalu za pokal evropskih prvakov porazil v Amsterdamu prvaka Vzhodne Nemčije Wiesmuth z 2:1. Tako se je moštvo Young Boys uvrstilo v polfinale, kjer se bo srečalo z Reimsom, prvakom Francije.

V Ausburgu je rokometna reprezentanca Vzhodne Nemčije premagala najboljše rokometaše iz »Adenauerjeve Nemčije« z 22:18 (9:1).

KROS LJUBLJANSKE PODZVEZE

LJUBLJANA spet na vrhu

Ljubljana, 5. aprila 1959. Na stadionu Ljubljane je bilo danes prvenstvo ljubljanske podzveze v krosu. Nastopilo je blizu 200 tekmovalcev in tekmovalk iz 5 klubov in JLA. Borbe za prva mesta so bile zelo zanimive, najboljša pa sta bila Hafner pri članih in Ingolič pri mladincih. Pohvaliti moramo tudi člane JLA, ki so v ostri konkurenci vzdržali naporne proge.

Rezultati: Mladinci 1500 m: 1. Hočevar (L) 4:59.6, 2. Martinšek (L) 5:02.1, 3. Steklovnik (S) 5:03.4, **Ekipe:** Ljubljana, Svoboda, Odred. **Mladinci 2000 m:** 1. Ingolič (O) 5:29.2, 2. Polič (L) 5:34.5, 3. Slabanja (L) 5:36.7, **ekipe:** Ljubljana, Odred, Svoboda. **Člani 2500 m:** 1. Span 7:40,2, 2. Morlan 7:49.1, 3. Stros (vsi L), **ekipe:** Ljubljana, Odred, JLA, **člani 5000 m:** 1. Hafner 15:53.3, 2. Homan 16:33.7, 3. Kravanja (vsi L) 16:42.8, **ekipe:** Ljubljana, Odred, Svoboda; **Mladinke 600 m:** Zabukovec (O) 1:35.0, 2. Strekelj (L) 1:39.8, 3. Kastelic (O) 1:40.2, **članice 800 m:** 1. Bevc (O) 2:20.4, 2. Skrjanc (O) 2:22.0, 3. Serne (L) 2:22.4.

V skupnem ekipnem prvenstvu je zmagal **ŽAK Ljubljana 62, 2. Odred 57, 3. Svoboda 48 in 4. JLA.**

PLETENINE
DAMSKE
MOŠKE
OTROŠKE
volna
najna
PRED POŠTO

Na dnu je kritično...

(Nadaljevanje s 1. strani)

moštvo. Napadalci Odreda so nekajkrat nevarno prodrli pred odličnega vratarja Slobode Hajrovića. V 23. minuti je Velkavrh poslal odličen strel na vrata domačinov, vendar ga je Hajrović z mačjim skokom odbil v kot. Moštvo Slobode je igralo na dolge pasove in s tem hitro osvajalo teren ter ustvarjalo nevarne trenutke pred Mozetičem. Dolgo se Odredova obramba ni pustila presenetiti in je neumorno odbijala napade domačih napadalcev.

Vse to je trajalo do 36. minute, ko je razpoloženi Marković, ki je bil obenem najbolj nevaren napadalec Slobode, dosegel prvi gol s strelom v levi zgornji kot. Že tri minute zatem je isti igralec spet premagal Mozetiča z izredno močnim strelom iz precejšnje daljave. Odredovo moštvo je bilo popolnoma razbito. Glavna napaka Odredove obrambe je bila v tem, da niso bolj budno pazili na najnevarnejšega člana napadalne petorke Slobode — Markovića.

V drugem polčasu je Odred začel mnogo bolje in je imel celo terensko premoč, kar pa ni mogel izkoristiti zaradi dokaj ostre obrambe domačinov. Zgodilo se je prav nasprotno, saj je v 65. minuti Bevanda preigral vso desno stran Odredove obrambe in še enkrat potresel mrežo Mozetiča. Odredovi igralci niso izgubili volje in so se še naprej moško borili. V 68. minuti je Plastić prodrl po krilu in podal žogo, ki je padala točno proti gol-črti Slobode. Tam jo je prestregel Hočevar in jo iz neposredne bližine porinil mimo Hajrovića v gol.

Najboljši igralci Odreda so bili Berginc, Velkavrh in Virant, pri Slobodi pa sta se odlikovala odlični strelec Marković in skoraj nepremagljivi vratar Hajrović. Sodnik Taslidžić je sodil zelo slabo. Večkrat se je izkazal tudi kot zelo pristranski v korist domačih.

Zahodna II. zvezna liga:

Sloboda : Odred 3:1, Elektrostroj : Zagreb 4:4, Šibenik : Proleter 2:4, Borovo : Trešnjevka 2:1, Lokomotiva : Borac 1:5.

Vzhodna II. zvezna liga:

Porleter : Radnički (N) 5:2, Radnički : Novi Sad 2:0, Rabotnički : Sutjeska 4:3, Radnički : Srem 0:1, Napredak : Beograd 0:1.

TRGOVSKO PODJETJE
„Svila"
Ljubljana, Trubarjeva 1
Vam nudi izbiro volnenega blaga po konkurenčnih cenah!
Priporočamo se za Vaš cenjeni obisk!